

„Mergând, învățați toate neamurile...” (Matei 20, 20)

Viața școlii tale

Nr. 6 (ianuarie - martie) 2021

Președinte,

Înaltpreasfințitul Părinte Teofan,
Arhiepiscopul Iașilor și
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Vicepreședinte,

Director,
Pr. prof. Petru-Georgel Chichioacă

Coordonatori,

Prof. Cristina-Ionela Ignat
Prof. Corina-Geta Balan
Pr. Prof. Vasile-Ionuț Crețu
Pr. Prof. Cosmin-Constantin Pristavu

Redactori,

Cadre didactice
Elevi și absolvenți
Colaboratori

Tehnoredactare și design,

Iulian Dohotaru
Pr. Prof. Cosmin-Constantin Pristavu

Corector,

Prof. Corina-Geta Balan

Adresa redacției:

Str. Poștei, nr. 14, mun. Dorohoi, jud. Botoșani
Email: semdorohoi@yahoo.com
www.facebook.com/seminaruldorohoi
Cod postal 715200
Tel. / fax. 0231611961

„Viața școlii tale” este o revistă școlară de cultură, spiritualitate și creație, cu apariție trimestrială, realizată de elevii și profesorii Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi.

Revista apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

Responsabilitatea pentru articolele publicate în revista „Viața școlii tale” revine în exclusivitate autorilor. Lucrările, ilustrațiile și fotografiile cuprinse în această revistă pot fi reproduse, preluate sau utilizate numai cu menționarea sursei.

Editura Prospexi
Tiparul executat la Tipografia Cprint
Dorohoi, 2021

<i>Cuvânt înainte</i>	<i>p. 3</i>
<i>Ziua Școlii – ediția a II-a, la Seminarul Teologic „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi.....</i>	<i>p. 4</i>
<i>Nouă sesiune de formare în cadrul Programului de Mentorat în Seminariile Teologice.....</i>	<i>p. 6</i>
<i>E vital pentru un teolog să iubească biserica.....</i>	<i>p. 7</i>
<i>Ziua Internațională a limbii materne - 21 februarie Limba română- o poezie fosilizată.....</i>	<i>p. 8</i>
<i>Un zâmbet și un gând frumos pentru MAMA, ediția a XVII-a.....</i>	<i>p. 9</i>
<i>Părintele Dumitru Furtună - filantrop neobosit.....</i>	<i>p. 10</i>
<i>Canonul Sfântului Andrei Criteanul - îndreptar al vieții creștinului.....</i>	<i>p. 14</i>
<i>Predică la Duminica Vameșului și a Fariseului.....</i>	<i>p. 15</i>
<i>Viața Sfinților Cuvioși Ioan Casian și Gherman din Dobrogea.....</i>	<i>p. 16</i>
<i>Oferta educațională a Seminarului Teologic din Dorohoi pentru anul școlar 2021-2020.....</i>	<i>p. 17</i>
<i>Legământul mărtişorului.....</i>	<i>p. 20</i>
<i>„Să-nalț, mamă, la cer o rugă, Cumva la tine să ajungă”.....</i>	<i>p. 21</i>
<i>The world through Vieru's soul.....</i>	<i>p. 22</i>
<i>World Poetry Day – March 21st.....</i>	<i>p. 23</i>
<i>Poate deveni afirmația „DA” o rugăciune?.....</i>	<i>p. 25</i>
<i>Laborator fonc pentru elevii de la Profilul Bilingv prin Proiectul ROSE.....</i>	<i>p. 25</i>
<i>Picătura de COOLtură.....</i>	<i>p. 26</i>
<i>Știați că?.....</i>	<i>p. 26</i>
<i>Lucrări de pictură în Paraclisul Seminarului „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi.....</i>	<i>p. 27</i>
<i>Lansare de CD „În grădina bucuriilor”.....</i>	<i>p. 27</i>

ISSN 2783 - 9931 ISSN - L 2783 - 9559 (on-line)
ISSN 2783 - 9559 ISSN - L 2783 - 9559

Cuvânt înainte

„Fiecare scriitor este un constructor de cuvinte, de catapetesme de cuvinte, de turlle și de sarcofagii de cuvinte”
(Tudor Arghezi)

„Scrie este că nu numai cu pâine va trăi omul,
ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu”
(Luca 4, 4)

Dragi cititori,

Apariția Revistei școlare de cultură, spiritualitate și creație a Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi, intitulată *Viața școlii tale*, reprezintă un nou început de drum pentru o nouă generație, un spațiu de afirmare a elevilor de la cele două Profile – Bilingv și Pastorală, și o slujire pe altarului culturii, venită din partea unei instituții care și-a căpătat un loc bine definit în peisajul educațional local și județean.

Un început de drum, plin de entuziasm, dăruire și inovație, așezat însă pe un fundament solid, desăvârșit prin truda înaintașilor. Revistele „Tudor Pamfile”, zămislită de primul ctitor al Seminarului, vrednicul de pomenire părinte profesor și mare folclorist Dumitru Furtună, revista „Haris”, cu apariție inițială între anii 1999 și 2002 și apoi în preajma anilor 2013, revista „Picături de sidef” în anul 2013, „Grai de suflet” în anul 2014 și „Viața școlii tale” – editată cu mici întreruperi din anul 2016 și până în prezent, născute prin purtarea de grijă a vrednicului de pomenire părinte profesor și director Constantin Muha, al doilea ctitor al „școlii de la răscruci”, reprezintă solul fertil, icoana – model și totodată energia din spatele acestui proiect.

Un spațiu de afirmare al elevilor de la ambele profile ale Seminarului – Filologie bilingv și Teologie Pastorală, izvodit dintru început de Consiliul școlar al elevilor, mai apoi de Clubul de jurnalism al Cercurilor Aleph, iar cel mai recent de o mână de elevi talentați și inimoși, constituie cartea de vizită sau oglinda timpurilor sub a căror curgere se trăiește viața de Seminar și se împlinește misiunea cultural-educativă, civică și socială a unei instituții de învățământ chemată a sluji Bisericii, Neamului, Societății.

Slujire pe altarul culturii locale și smerită ofrandă înaintașilor, omagiu adus libertății de exprimare, credinței străbune și promovare a talentului-dar de la Dumnezeu, curăției și creativității elevilor, paginile următoare prezintă, într-un format adaptat rigorilor contemporaneității, activitățile școlii, momente din trecut și din prezent, mărturii de ieri și de azi, evenimente omagiale și personalități de referință, precum și multe alte articole de interes.

Revista continuă, așadar, publicația anterioară cu titlu omonim, noutatea constituind publicarea ei în dublu format, tipărit și on-line, ambele identificate prin cod ISSN, apariția trimestrială, precum și formatul grafic deosebit, cu un conținut divers și bogat.

Mulțumind părintelui director Petru-Georgel Chichioacă, tuturor colaboratorilor și ostenitorilor – elevi, absolvenți, profesori, colaboratori, oameni de bine, Vă invităm cu drag și respect să răsfoiți paginile Revistei școlare *Viața școlii tale* – numărul 6 (ianuarie – martie 2021).

REDACȚIA

Ziua Școlii – ediția a II-a, la Seminarul Teologic „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi

Pentru Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi, luna februarie a fiecărui an este una dedicată comemorării marii personalități care a fost Preotul Profesor Dr. Dumitru Furtună (26 febr. 1890 – 15 ian. 1965), cărturar de seamă, ctitor de instituții, folclorist și întemeietor al Școlii teologice din urbea dorohoiană.

Începând din anul 2020, la propunerea Părintelui Profesor Constantin Muha, pe atunci Director al instituției, a Consiliului Școlar al Elevilor și cu acordul Consiliului Profesorat, în preajma zilei de 26 februarie se organizează în cadrul instituției de învățământ activități și evenimente menite să ilustreze viața, opera și lucrarea marelui cărturar dorohoian, să facă cunoscute elevilor seminariști virtuțile și valorile care i-au ghidat existența și, de asemenea, să onoreze amintirea și faptele întemeietorului Școlii de la Râscruci, așa cum era numit Seminarul dintru începuturi.

În anul 2021 evenimentele așezate sub genericul Ziua Școlii - ediția a II-a, profund amprentate de mutarea la Domnul a celui „de-al doilea Părinte Furtună” – Părintele profesor Constantin Muha, vreme de un sfert de secol Director al Seminarului, ctitor de școală, mare filantrop și paroh la biserica „Sf. Dumitru” și „Cuvioasa Parascheva” din localitate, și marcate de perioada pandemică pe care o traversăm, s-au suprapus cu programul „Școala Altfel”, așa încât, prin implicarea cadrelor didactice, pr. Apetrei Ionuț-Ștefan – spiritual, pr. Crețu Vasile-Ionuț – consilier educativ

și pr. Pristavu Cosmin-Constantin, precum și a elevilor, s-au susținut următoarele activități:

- Activitatea „Masa rotundă” desfășurată joi, 25 februarie, care a cuprins comunicări și mărturii ale profesorilor și elevilor din clasa a XII-a A cu privire la viața și opera Părintelui Furtună și la întemeierea Seminarului din Dorohoi, care a funcționat între anii 1923 – 1933, precum și la reînființarea și dezvoltarea acestuia în perioada cuprinsă între anii 1993 și 2020;

- Vernisarea expoziției „Preot Profesor Dr. Dumitru Furtună”, care cuprinde fotografii, documente ale vremii, precum și opera integrală a Părintelui Furtună, lansată la Dorohoi în anul 2015, în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Teofan, expoziție adăugată la cea prezentă în Paraclisul Seminarului, intitulată „In Memoriam Pr. Prof. Constantin Muha”. La finalul activității, elevii și părinții profesori au oficiat rânduiala Parastasului pentru vrednicul de pomenire Părintele Profesor Constantin;

- Activitate de voluntariat, desfășurată în concordanță și cu Anul comemorativ și omagial 2021 în Patriarhia Română, intitulat „Anul Comemorativ al celor adormiți în Domnul, valoarea liturgică și culturală a cimitirelor”, în cadrul căreia elevi și cadre didactice au îngrijit mormântul Părintelui Dumitru Furtună aflat în cimitirul Eternitatea din Dorohoi;

- Oficierea Sfintei Liturghii în data de 26 februarie, în Paraclisul Seminarului, răspunsurile la strană fiind oferite de

elevii seminariști, la finalul căreia s-a oficiat rânduiala Parastasului pentru toți ctitorii, ostenitorii, binefăcătorii, absolvenții, elevii și profesorii adormiți întru Domnul, atât în Paraclis, cât și la mormântul Părintelui Dumitru.

Toate activitățile comemorative au fost realizate prin implicarea corpului profesoral și a elevilor seminariști și cu respectarea normelor sanitare în vigoare.

În cuvântul de la finalul Parastasului oficiat în Paraclis, părintele director Petru-Georgel Chichioacă a apreciat organizarea activității Ziua Școlii – ediția a II-a, precum și evenimentele prin care au fost comemorați 131 de ani de la nașterea Părintelui Dumitru Furtună, evidențiind rolul și virtuțile cardinale ale celor doi mari ctitori ai „Școlii de la Râscruci”:

„Părintele Furtună a fost un slujitor între slujitori, un preot de o valoare deosebită, un om cu foarte multe valențe și cu o capacitate intelectuală rar întâlnită în vremea sa și de aceea el a schimbat fața orașului nostru la vremea respectivă în multe aspecte, dar mai ales sub aspectul înviorării vieții duhovnicești, prin aceasta obligându-ne și pe noi, cei care continuăm activitatea începută de el și cu multă învrednicire de părintele Constantin Muha, care a făcut lucrul acesta pentru un sfert de secol. Suntem datori cu toții, elevi și profesori, să facem același lucru, să înțelegem în primul rând că Îi slujim lui Hristos, să înțelegem că slujim o instituție, nu niște persoane și că, așa cum spune românul, „tot ce faci să faci ca pentru Dumnezeu”. Munca noastră trebuie să fie una de calitate, pentru că altfel ne asemănăm cu sluga care a primit talantul de la Dumnezeu și în loc să-l înmulțească pentru a-l spori, l-a îngropat.

Noi trebuie să procedăm cum ne-a învățat părintele Dumitru Furtună și după cum ne-a învățat părintele Constantin Muha, pe care nu mă feresc să-l compar cu părintele Furtună, pentru că a fost al doilea părinte Furtună al secolului în care trăim. Și de aceea, cei doi ne obligă pe noi cadrele didactice, dar și pe voi, elevii, să facem ceea ce trebuie pentru binele școlii, iar asta înseamnă o viață curată, o viață duhovnicească, dorința de a învăța și de a fi un om bun în viață.”

Pr. Prof. Cosmin-Constantin PRISTAVU

Nouă sesiune de formare în cadrul Programului de Mentorat în Seminariile Teologice

In data de 9 februarie 2021, la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sf. Gheorghe” din Botoșani a avut loc o nouă întâlnire a coordonatorilor Colegiului Mentorilor „Sf. Ap. Pavel” cu mentorii celor două instituții vocaționale teologice din județul Botoșani, Seminariile Teologice din Dorohoi și Botoșani. Au avut loc astfel 4 sesiuni de formare conduse de Pr. Dr. Cristian-Alexandru Barnea, consilierul educațional al Arhiepiscopiei Iașilor, Pr. Dr. Lucian Filip, directorul Centrului de Formare Continuă al Arhiepiscopiei Iașilor, Pr. Gabriel Leonte, referent educațional și de doamna Smaranda Bujă, lector universitar la Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic din cadrul Universității Tehnice „Gh. Asachi” din Iași, în calitate de psiholog specialist în psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională.

„Obiectivul întâlnirii a constat în acumularea de cunoștințe și deprinderea de noi abilități de către mentori pentru lucrul cu elevii. S-au dezbătut teme precum „Cunoașterea elevilor adolescenți”, „Dezvoltarea psiho-spirituală a adolescentului”, „Abordări posibile în relația mentor – ucenic”, aprofundându-se instrumente și metode de lucru, soluții practice și proceduri.” (pr. Gabriel Leonte, referent Sectorul Învățământ - Arhiepiscopia Iașilor)

Sesiunea de formare a generat un feedback pozitiv, participanții Seminarului de la Dorohoi ai celui de-al doilea val al seriei de cursuri exprimându-și gândurile și dorința de a împlini lucrarea la care au fost chemați.

„La cursul de Mentorat am cunoscut oameni minunați, bine pregătiți și dornici de a împărtăși cu noi din experiența acumulată de ei. Am învățat lucruri noi în ceea ce privește modelarea sufletească a tinerilor și am redescoperit importanța educației lor spre adevăr, bine și frumos. Adolescenții de astăzi reprezintă generația viitoare a societății de mâine. De aceea consider acest curs de Mentorat organizat de Centrul de Formare Continuă al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei o binecuvântare și un pas important în formarea caracterelor tinerilor seminariști.” (Pr. prof. Marian-Liviu Iftodi)

„În primul rând mă bucur că fac parte din această minunată echipă a mentorilor. Activitățile desfășurate în cadrul întâlnirii de la Botoșani au fost foarte interesante și pline de învățăminte. Am identificat care sunt stilurile de predare și dominanta comportamentală a fiecăruia. Am

constatat că activitatea de mentorat este una de ”cursă lungă” în care elevul învață de la profesor iar profesorul de la elev. Că activitatea de mentorat presupune efort și dăruire, că ne ajută la construirea unor relații interpersonale și la auto-dezvoltare.

Ne-am reamintit că adolescența este vârstă schimbărilor profunde și a riscurilor inevitabile. Că tânărul trece printr-o perioadă de schimbări în plan fizic,

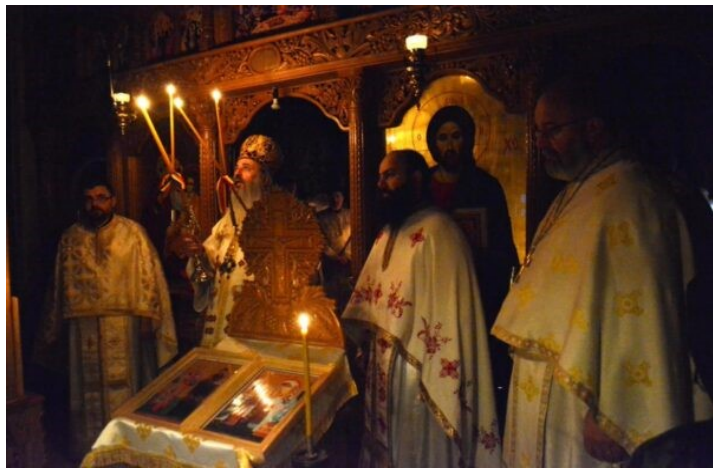

psihologic și spiritual- o perioadă în care are mare nevoie de sprijin și înțelegere din partea adulților. Adolescența se manifestă prin autoreflexare, prin decoperirea conștiinței de sine, a eu-lui, a faptului că existența proprie se deosebește de a celorlalți oameni. Adolescentul începe să se descopere, să se cunoască, începe să-și pună întrebări și să caute modele demne de urmat. În aceste condiții are mare nevoie de o persoană în fața căreia să se poată deschide și cu ajutorul căreia să se cunoască și să-și schițeze drumul spre viitor.

Consider că un mentor este asemenea unui altor care împrumută din proprietățile sale unei mlădițe tinere, o ajută să se dezvolte și să devină mai bună.” (Prof. Anamaria Dorohonțianu)

„Participarea la training-ul de formare susținut de ostenitorii Centrului de Formare al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, a avut o semnificație bivalentă.

În primul rând, m-am descoperit pe mine. În urma testului legat de Stilurile de predare, dintre cele patru tipuri - seller, profesor, coach și entertainer s-a evidențiat faptul că aș putea aborda statutul de mentor din perspectiva antrenorului (coach). Așa cum am precizat în plen, acest lucru mă înalță, deoarece postura de coach vizează pregăti-

rea tinerilor participanți în această activitate de mentorat, antrenorul fiind un model, un exemplu pentru ei, iar această postură se cere mereu vitalizată pentru a răspunde cerințelor celor mentorați.

Este bine cunoscută sintagma că tinerețea este o etapă a căutărilor, că nu este boală, ci o etapă a vieții (II Timotei 2, 22 „Fugi de poftele tinereților și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea cu cei ce cheamă pe Domnul din inimă curată.”) cu multe încercări și decizii care pot influența personalitatea insului de mai târziu.

În al doilea rând, pot să mărturisesc că în urma acestui atelier de formare mi s-au evidențiat aspecte specifice adolescenților care pot fi depășite printr-o comunicare eficientă, o condiție sine qua non fiind cunoașterea temperamentului tânărului pentru ca relația adult-adolescent să fie benefică și să aducă rod bogat în viața spirituală și profesională a celui care va fi adultul de mâine.

Mulțumesc părintelui Director Chichioacă George pentru că mi-a oferit această oportunitate și-l încredințez că voi realiza cu responsabilitate această activitate de mentor în cadrul Seminarului, lucrare care nădăjduiesc că va fi extinsă și în celelalte licee, tinerii având nevoie de repere viabile, mai ales în această perioadă a vieții lor.” (Pr. prof. Claudiu-Mihai Foca)

Programul de mentorat pentru Seminariile Teologice, derulat de Arhiepiscopia Iașilor prin Centrul de Formare Continuă, reprezintă o soluție nouă la probleme actuale ale tinerilor de astăzi, orientată a contracara bruijul valoric caracteristic mediului cultural și social actual, a împlini nevoia de îndrumare pe cele trei direcții asumate – academic, duhovnicesc și social, precum și spre a crea un orizont dinamic de susținere, dezvoltare și îmbogățire a elevului, prin abordări non-formale ale activităților complementare procesului instructiv-educativ.

În același timp, Programul de mentorat la care participă elevii clasei a IX-a de la Profilul Teologie constituie un factor distinctiv în oferta educațională a Seminarului Teologic „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi pentru anul școlar 2021-2022.

Pr. Cosmin-Constantin PRISTAVU

E vital pentru un teolog să iubească biserica

Seminarul teologic este școala în care tânărul reușește să-și depășească angoasele, să se cunoască mai bine, să comunice cu cei din jur și să știe când trebuie să vină în ajutorul aproapelui. Aici se dezvoltă o legătură aparte, o prietenie sinceră și folositoare a tinerilor cu duhovnicul, care persistă, de multe ori și după terminarea studiilor.

Dar seminarul este și o școală vocațională, ce presupune mult efort intelectual și de suflet. Se muncește intens. Încercăm să le deschidem acestor copii perspectivele vieții, cu provocările care există în faza actuală, să-i obișnuim să se adapteze din mers, dar să și știe să fie păstrători ai tradiției și ai credinței strămoșești. Trebuie să-i pregătim, să le spunem din timp ce-i așteaptă în viață, pentru că în școală, în general, se învață mai mult teoretic. Contează foarte mult să-l înveți pe copil să se descurce în viață, ca să nu clacheze mai târziu; să învețe să lupte cu demnitate și să promoveze valoarea învățământul teologic.

E nevoie să ieșim în fața oamenilor și să dovedim că elevii seminariști știu să facă de toate. Încercăm să facem față tuturor încercărilor, pentru că am fost investiți cu încredere și nu vrem să înșelăm așteptările celor care ne-au ajutat atât de mult. Accentul cade din ce în ce mai mult pe partea spirituală, E vital pentru un teolog să iubească biserica și să contribuie la înfrumusețarea cultului liturgic prin cântare și predică. Ne bucurăm când elevii noștri se îndreaptă în continuare spre teologie, dar și atunci când au și alte deschideri, pentru că de teologi este nevoie peste tot. Avem absolvenți care sunt acum la medicină, la economie și administrarea afacerilor, la istorie, filosofie sau conservator. Asta ne bucură și ne încurajează să muncim cu și mai mult elan.

Pr. Prof. Constantin MUHA, 2007

Ziua Internațională a limbii materne - 21 februarie

Limba română- o poezie fosilizată

Nichita Stănescu spune că „*Limba română este dumnezeiesc de frumoasă.*”

Comoară fără cheie și ladă cu nestemate, limba română este o limbă indo-europeană, din grupul italic și din subgrupul oriental al limbilor romanice. Printre limbile romanice, româna este a cincea după numărul de vorbitori, în urma spaniolei, portughezei, francezei și italienei. Din motive de diferențiere tipologică, limba română mai este numită în lingvistica comparată limba dacoromană sau dialectul dacoroman.

Nașterea limbii române a fost un proces îndelungat, ce s-a dezvoltat odată cu formarea poporului român. Colonizarea Daciei de către romani s-a caracterizat printr-o influență reciprocă din punct de vedere cultural, dole istorice susținând faptul că populația daco-getă avea o civilizație avansată chiar înainte de extinderea Imperiului Roman până la Dunăre. După războiul de cucerire al dacilor de către romani (105-106) se realizează romanizarea geto-dacilor, iar limba latină este introdusă de către băștinași. Din contopirea romanilor cu geto-dacii s-a născut poporul român, iar peste limba geto-dacă s-a suprapus limba latina vulgară, din care s-a născut limba română.

Pe 21 februarie, sărbătorim Ziua Internațională a Limbii Materne. Această zi are scopul de a promova diversitatea lingvistică și culturală, precum și multilingvismul (utilizarea a cel puțin două limbi, de către un individ sau de către o comunitate). Consider că, un alt rol forte al acestei sărbători anunțată oficial în 1999 de către UNESCO este cel de a promova limbile materne ale minorităților naționale din România, acordând fiecărei etnii dreptul de a se exprima în limba maternă. Pentru a valorifica acest lucru am ales câteva expresii și le-am explicat cu ajutor exemplelor din viața cotidiană.

a.) „Se uită ca mîța-n calendar”- Când cineva privește derutat, fără a înțelege ce se întâmplă. De multe ori nu pricepem unele lucruri, cum ar fi scrisul, vorbitul sau chiar un exercițiu la o materie ce ni se pare grea, astfel pentru a nu părea că nu am înțeles „ne uităm ca mîța-n calendar”

b.) „A-i face cuiva capul calendar” - Este o expresie folosită frecvent și reprezintă ideea de a zăpăci pe cineva.

c.) „A trăi ca-n sânul lui Avram”- A trăi în puf, a vea

toate condițiile

Prin aceste câteva expresii atent alese, se reflectă ideea că avem o țară incomparabil de frumoasă, o comoară vie împodobită cu atracții desăvârșite. O altă mândrie a noastră este carul cu personalități de seamă. Ion Luca Caragiale, Mihai Eminescu, Ion Creangă și Ioan Slavici se numără printre cei mai importanți poeți ai secolului al XIX-lea. Pe lângă aceștia, și noi am fost născuți pe aceste meleaguri reprezentate de câmpiile verzi pline de grâne, de munții semeți acoperiți de păduri dese și de dealurile bogate în rod, purtând cu mândrie numele de „români” și vorbind

cel mai frumos joc de sunete, formând cuvinte, fraze... mai pe scurt, limba română.

Grigore Vieru declară că „*s-ar putea crede că întreaga natură a ostenit la zidirea Limbii Române*”, astfel prezentând frumusețea verosimilă atât a plaiurilor natale, cât și a limbii pe care o purtăm atât în minte, cât și în suflet.

De aceea, mă bucur că sunt româncă!

Anisia Ioana ȚIGĂNESCU, IX B

Un zâmbet și un gând frumos pentru MAMA, ediția a XVII-a

Ideea de activitate extracurriculară a apărut în contextul reorganizării sistemului global de învățământ, care mizează – cu rare excepții – pe formativ, în detrimentul informativului specific învățământului de tip tradițional. În plus, se vorbește de necesitatea învățării pe parcursul întregii vieți sau a educației permanente.

Educația de tip extracurricular nu vine să răstoarne un sistem de valori, să contravină educația de tip curricular încetățenite, ci o completează, făcând-o mai atractivă pentru educabili.

Activitățile de tip extracurricular sunt de o mare diversitate și se pot organiza și desfășura într-o varietate de moduri.

În categoria unor astfel de activități se înscrie și proiectul „Un zâmbet și un gând frumos pentru mama”, care urmărește formarea unor abilități, competențe de tip atitudinal, comportamental, social, altele decât cele dobândite pe plan formal, dar corelate cu acestea în scopul unei mai bune adaptări în comunitate.

Din martie 2003, membrii cnaclului „Haris” desfășoară activități în cadrul proiectului inițiat de prof. Cristina Ignat sub egida „Un zâmbet și un gând frumos pentru mama”. Primele ediții s-au desfășurat în sala de festivități a Seminarului dorohoian, ediții susținute de părintele nostru drag, pr. prof. Constantin Muha, directorul „școlii de la răscruci”, de la acea vreme. Ulterior sala a devenit neîncăpătoare, astfel activitățile au prins contur în Sala Teatrului din Dorohoi, alăturându-ni-se încă un colaborator devotat, pr. prof. Ionuț Crețu.

Sunt 18 ani de activitate, activitate intensă, desfășurată în slujba educației, a cultivării gustului estetic, a respectului.

Ediția din acest an, ediția 2021, este o ediție specială, spectacolul născându-se din cenușa unui an de pandemie, după ce ediția 2020 a fost anulată din aceleași motive. Este un spectacol născut din dragoste pentru frumos, din dragoste și respect pentru mame, pentru ființele dragi, un spectacol ridicat pe temelia unui profesionalism, îndrăznim a spune.

Ediția a XVII-a, 2021, coordonată de o echipă întregită prin dl. prof. Răzvan Sarafim, găzduită de Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob”, s-a concretizat printr-un spectacol online, difuzate pe canalul de Youtube și pe Facebook. Rămâne o ediție specială, pentru că, indiferent de vremurile tulburi pe care le cunoaștem cu toții, trăirile rămân la fel de puternice față de

ființele dragi nouă, față de ființa din trupul căreia ne-am zămislit.

„Pentru noi însă, elevii Seminarului dorohoian este o ediție specială nu doar din acest motiv, ci și pentru faptul că aceste simțăminte puternice, se îndreaptă și față de Părintele nostru drag, Pr. Constantin Muha, care astăzi cântă împreună cu îngerii și ne îndrumă pașii din împărăția cerului. Rămâne –va suflet în sufletul nostru și îi aducem piosă amintire...”

Dragi ascultători, Părintele CONSTANTIN este Omul iubit de toți cei care au în piept o inimă română, este omul pe care l-am descoperit CU DELICII și intens agreabilă a fost surpriza ocazionată de momentul cunoașterii acestei personalități a comunității noastre. Prezența domniei sale în viața noastră o simțim... o simțim în tot ceea ce ne-a învățat părintele, ne regăsim în ipostaze care ne fac plăcere și ne storc lacrimile... și nu-l putem uita. Puțini dintre oameni sunt capabili să exprime cu atâta sinceritate: iubirea, prietenia, apropierea de semeni și dragostea de țară, adevărul, frumosul, bunătatea, așa cum a făcut-o numai părintele. Cu siguranță acesta a fost crezul Părintelui nostru al copiilor, al adulților, al zâmbetelor, EL rămâne

GLASUL încărcat de dorul și dragostea față de cei care l-au cunoscut”, așa cum afirma amfitrionul acestei ediții, Andra-Maria Ignat, elevă a clasei a XII – B.

Parfum discret, un zumzet vesel, o rază de soare bate la geam, vrea să mă mângâie...

- Te-ai trezit? M-ai așteptat? Ești gata să mă primești acum? Sunt eu - Primăvara!

- Bun venit, Primăvară! Oameni, deschideți fereastra sufletelor voastre și lăsați-vă purtați de magia primăverii!... Pentru că primăvara este o poveste spusă de soare. Zâmbim cerului și căutăm razele soarelui de care sufletul nostru are atâta nevoie. Căutăm primăvara în oameni, în ochii lor, în suflete și în pași. Vrem să simțim verdele firului de iarbă sub tălpi, să mirosim a fericire și, zilnic, să trecem printre zâmbete.

Pentru că primăvara este o poveste spusă de mănunchiul de raze strălucitoare, raze care miros a liliac. Primăvara înseamnă început, zâmbet și culoare, speranță și renaștere.

E timpul să trăim din plin, pentru că în acest anotimp sărbătorim cele mai parfumate și gingașe flori.

Prof. Cristina-Ionela IGNAT

Părintele Dumitru Furtună - filantrop neobosit

„Părinte Furtună, nu ești numai un cărturar de valoare, dar
și o adevărată instituție!”

(Nicolae Iorga)

Viața

Părintele Dumitru Furtună s-a născut la Tocileni, lângă Botoșani, satul natal al Patriarhului Teoctist, la 26 februarie 1890, dintr-o familie de oameni nevoiași, fiind unicul fiu al familiei; tatăl său, Grigore Furtună, fiind preot de țară, avea o obârșie de boieri veniți de peste munți, din părțile Ardealului, stabiliți în Bucovina, și apoi trecuți spre Botoșani. Rămânând orfan de ambii părinți la vârsta de 8 ani, copilul greu încercat la o vârstă atât de fragedă, când în fața ochilor începuse să mijească înțelesurile lumii – destin asemănător în bună măsură celui al Sfântului Ioan Iacob, își găsește curând țărnel saluator în întinderea de mână ocrotitoare a bunicului său, bunic dinspre tată, Toader Furtună, țaran din Mănăstireni, lângă Botoșani, precum și a nașului său, Dima Ispas, grădinar din Săveni.

Școala primară a urmat-o la Botoșani, remarcându-se încă de pe atunci ca un elev eminent, preocupat de opera marelui povestitor Ion Creangă. În perioada 1902-1910 a continuat studiile la Seminarul Teologic „Veniamin Costachi” din Iași, absolvind ca șef de promoție. A început să publice încă din vremea studiilor de la Seminar și s-a remarcat mai ales la studiul limbilor, disciplinelor umaniste și a istoriei, fiind apreciat de profesori și de elevi pentru îndeletnicirile sale literare și cele folcloristice. S-a înscris apoi în anul 1910 la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București, pe care a absolvit-o ca șef de promoție, în anul 1914, urmată simultan cu Seminarul Pedagogic Universitar și cursurile Institutului Sud-European din București, condus de Nicolae Iorga.

Deși ar fi putut începe o frumoasă carieră universitară, fiind apreciat de profesorul de N. Dobrescu (1874-1914) și socotit drept succesorul acestuia la catedra de Istoria Bisericii Ortodoxe Române a Facultății din București, tânărul teolog a preferat Dorohoiul, orașul său de suflet, apropiat de locurile în care se născuse, căci așa cum aprecia cunoscutul pedagog Eugen Neculau (1900-1974), creatorul faimoasei „Universități populare” de la Ungureni, Botoșani, într-un articol din revista „Mitropolia Moldovei și Sucevei” din anul 1967, „la terminarea facultății, luase

hotărârea de aș închina viața și activitatea pentru ridicarea Moldovei de Nord”.

Astfel, în data de 11 octombrie 1914, anul începerii Marelui Război, se căsătorește cu tânăra învățătoare Natalia Leontescu, originară din Vlăsinești (județul Dorohoi), care se trăgea din neamul Scribăneștilor. În ziua de 23 august 1915 tânărul licențiat Dumitru, a primit harul preoției de la Arhiereul-vicar Antim (Petrescu) Botoșăneanul (1912-1918) al Mitropoliei Moldovei și Sucevei. La 27 martie 1916 a fost numit paroh la Biserica „Adormirea Maicii Domnului” - Vârgolici din Dorohoi. În paralel, din anul 1915 până în anul 1919, funcționează ca profesor suplinitor de istorie, română și religie la Gimnaziul „Grigore Ghica Voievod” din Dorohoi, iar din 1919, în urma promovării de pe locul I a examenului de capacitate în religie, activitatea remarcabilă desfășurată, nu își părăsește idealurile universitare și, în anul 1928, pe 14 februarie, își va susține doctoratul la București, cu tema „Ucenicii Staretului Paisie la mănăstirile Cernica și Căldărușani”, apreciată de comisie cu distincția *magna cum laudae*.

Preotul Dumitru Furtună a desfășurat o activitate

pastoral-misionară timp de 25 de ani (1916-1940) la Biserica Vârgolici și timp de 35 de ani (1916 - 1950) ca profesor secundar la Gimnaziul „Grigore Ghica” din Dorohoi. Profesorul Furtună, alături de alți intelectuali din urbe, a stăruit în folosul unor instituții de cultură din acel oraș. De pildă, de numele său se leagă amenajarea primei Săli de teatru din Dorohoi: „La sala teatrului jucau actori din București, cânta Enescu. Iar această sală era făcută din zestrea soției părintelui. În casa parohială în care locuiau era cenaclul literar”, a explicat Părintele Cătălin Ifrim, parohul bisericii de lemn Vârgolici.

Spirit vizionar și în multe privințe ctitor al zonei Dorohoiului, așa cum îl numea Părintele Director Constantin Muha, se remarcă de la bun început ca fiind un creator de instituții. Spre folosul parohienilor săi, înființează biblioteca „Sf. Maria”, repară casa parohială și face reparația capitală a Bisericii de lemn.

Una dintre cele mai însemnate realizări ale părintelui Dumitru Furtună rămâne însă înființarea Seminarului Teologic din Dorohoi. Încă din 1915, părintele a fost profesor de religie și istorie la Gimnaziul „Grigore Ghica” și apoi director al acestei instituții. Și-a dat seama de necesitatea formării preoților în această parte de țară, nu doar ca slujitori ai altarului, ci și ca „lucrători pe câmpul culturii populare”, și, cu mari strădanii, a pus bazele unui astfel de for educațional și vocațional.

Încă din anul 1892, marele om politic, avocat și publicist dorohoian Gheorghe Burghel (1856-1929) a propus înființarea la Dorohoi a unui Seminar Teologic. Gheorghe Burghel a fost un fruntaș al orașului și fostului județ Dorohoi, un mare apărător al intereselor și destinului acestui oraș-județ. Despre acest mare om presa vremii spune așa: „meritul său mare a fost că nu ne-a părăsit niciodată. Deși mulți din epoca sa au părăsit Moldova și s-au stabilit la București, el a rămas un fidel păzitor al intereselor Moldovei și ale Dorohoiului. Ca și gospodar la comună, și-a spus cuvântul său cu autoritate și ne-a făcut cinste”, ca auxiliar al justiției a fost un profund cunoscător al problemelor juridice și a știut să profeseze cu multă demnitate. În ultimul timp, toată activitatea sa, a închinat-o operelor culturale. „Seminarul Pimen Mitropolitul” este

bună parte creația sa. Toate generațiile de preoți care au absolvit și vor absolvi de acum Seminarul trebuie să îi evoce numele cu evlavie și recunoștință. În ultimele sale dispozițiuni testamentare trebuie să vedem marile sale calități sufletești: „nu a uitat familia sa, care l-a îngrijit atât de mult toată viața sa. Biblioteca sa culturală a donat-o Seminarului. Pentru învățământ, Burghel, cât și pentru noi, se aseamănă cu Gheorghe Asachi; el este pentru Dorohoi ceea ce a fost Gheorghe Lazăr pentru Țara Românească – ne-a înviat din morți, vreme de 60 de ani, cât a muncit la

Dorohoi pentru cultură.”

Astfel, Gheorghe Burghel face o primă încercare la data de 3 mai 1892, printr-o intervenție - cere în Parlamentul țării, propunând înființarea unei clădiri de școală pentru seminariștii din nordul Moldovei.

Încă înainte de înființarea Seminarului, comisia însărcinată cu deschiderea lui, a hotărât în anul 1920 că școala să funcționeze pentru început în clădirea de la Școala Primară Nr. 2 „Regina Elisabeta”. Au fost necesare multe demersuri pentru ca Seminarul să ia ființă. Abia în 1923, toamna târziu, s-au deschis cursurile școlare pentru seminariști.

În 20 mai 1925 s-a pus piatra de temelie și s-a oficiat sfințirea. De la această mare sărbătoare a școlii, dar și a orașului Dorohoi, s-a păstrat actul de fundațiune. Actul de fundațiune aduce aminte că Presfințitul Pimen Mitropolitul Moldovei și Sucevei este patronul și conducătorul sufletesc al acestei instituții.

Părintele Furtună, teolog și filantrop

Fiind un slujitor al Bisericii, cu dragoste față de Dumnezeu, a urmat Mântuitorului, prin dragostea sa față de semenii, ascultând de porunca iubirii care zice: „*Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși*” (Matei 22, 39). Părintele a fost astfel un teolog desăvârșit, iubitor de Dumnezeu și de semenii.

Ca profesor avea o purtare părintească cu elevii, pe cei lipsiți de mijloace materiale și care erau silitori și cuminiți, îi lua sub protecția sa. Câțiva dintre aceștia au crescut chiar în casa parohială, la umbra bisericuței de lemn Virgolici. Încuraja pe elevi în activitatea creatoare și era entuziasmat când descoperea talente literare sau artistice la

unii dintre ei. Ca un renumit etnograf și folclorist, prin bogăția și calitatea materialului unul dintre principalii folcloriști ai țării, Părintele îi antrena în aceste activități pe elevii Seminarului. Se cuvine menționată osteneala Părintelui pentru editarea unor reviste de literatură și artă populară, precum „Tudor Pamfile”, „Ion Creangă” sau „Însemnări”, antrenându-i pe numeroși săteni, elevi, studenți, preoți și învățători într-o rodnică colaborare publicistică. În sprijinul culturalizării poporului, cheltuielile cu revista de folclor „Tudor Pamfile” au fost suportate mai mult de Părintele Dumitru, acesta achitând personal abonamentul pentru aproximativ 1200 de persoane.

Ca veritabil om de stat și folclorist era sfătos și bun povestitor. Vorba lui presărată cu pilde, zicători, proverbe și expresii ghiduse, avea un pitoresc deosebit. Părintele Dumitru Furtună a fost un om original: „*un veritabil țăran, școlit și îmbrăcat în sutană, de multe ori de șiac, ceea ce-i dădea un aspect călugăresc*”. Vorbea ca un român autentic

din neam în neam. Modest, chiar prea modest, trăgea spre viața de om simplu. Structural avea mare omenie, orice persoană de orice vârstă, de orice nație, de orice profesie, găsea la el un sfat cuminte, un îndemn bun, un sprijin moral și chiar un ajutor bănesc. Acorda oricui încredere și uita răul ca un copil; bunătatea i-a adus multe neplăceri. Mulți l-au considerat un mare naiv. Dar, până la sfârșitul vieții, nu și-a pierdut încrederea în bunătatea originală a omului.

Vremurile urmând Primului Război Mondial, situația economică a țării și a ținuturilor din zona Dorohoi nu era prea grozavă. Elevii, adesea provenind din familii nevoiașе, confrunțați cu lipsuri materiale, în dese rânduri orfani de tată, rămăneau cu restanțe la plata taxelor în contabilitatea

Seminarului, drept pentru care se întocmeau avize de înștiințare pentru părinții acestora. Când avizele erau prezentate spre semnare directorului, Părintele Dumitru Furtună, acesta le citea atent și o parte dintre ele nu le semna, motivând că unii dintre acei elevi sunt fii de invalizi de război, alții orfani, unii cu părinți cu mijloace materiale precare și, deci, în aceste situații nu pot avea posibilități să-și achite restanțele respective. În acest sens, Părintele Director avea grijă să le înlănească continuarea studiilor, cu singura condiție ca ei să învețe bine.

Deviza Părintelui Director era aceea de a înfrăți cele trei provincii românești, așa încât, încă dinainte de înființarea Seminarului, a adus mulți basarabeni la gimnaziu, în special elevi lipsiți de mijloace materiale și pe care, cu dragostea sa față de cei necăjiți, i-a ajutat foarte mult. Odată cu înființarea Seminarului, aceștia au trecut la noua școală. Grijă Părintelui nu s-a mărginit numai la cei de alte provincii, ci și la numeroși conjudețeni, amintind aici pe trei frați Vasile, Neculai și Teodor Amălinei, originari din Alba, Hudești, care au fost luați sub oblăduirea lui din clasa I și până la absolvirea studiilor universitare.

Lecțiile Părintelui erau interesante și aveau mereu aplicații educative și zideau comportamente practice creștine: iubirea locului natal, culegerea de folclor și de documente, dragostea de natură, prețuirea tradițiilor din bătrâni, respectarea Bisericii și a credinței strămoșești. A cultivat cooperarea și înfrățirea dintre sate, atât între cele din fostul județ Dorohoi (Todireni, Trestiana, Mitoc, Viișoara, Broscăuți, Ungureni, Zvorâște, Cobâla, Prelipca și

Vorniceni), cât și între sate aflate de cealaltă parte a Prutului (Proboțești). Serbările culturale sătești, participarea corului Seminarului la Sfintele Liturghii, omiliile rostite prin rotație de elevii seminariști, piesele de teatru puse în scenă cu dibăcie de „seminariștii de la Dorohoi”, adunau mulțimi considerabile de săteni și intelectuali ai satelor.

Grija părintească și iubirea pentru turma sa s-a orientat și spre celălalt stâlp al societății, Armata. Sub

Mormântul pr. Dumitru Furtună, situat în cimitirul Eternitatea din Dorohoi

conducerea spiritualului Seminarului, elevii au ținut conferințe militarilor din Regimentul 29 Infanterie Dorohoi, cercetându-i și pe acei „cari au ocolit calea școalei și a bisericeii”, ajungându-se până acolo încât elevii seminariști au adus la dreapta credință un militar adventist.

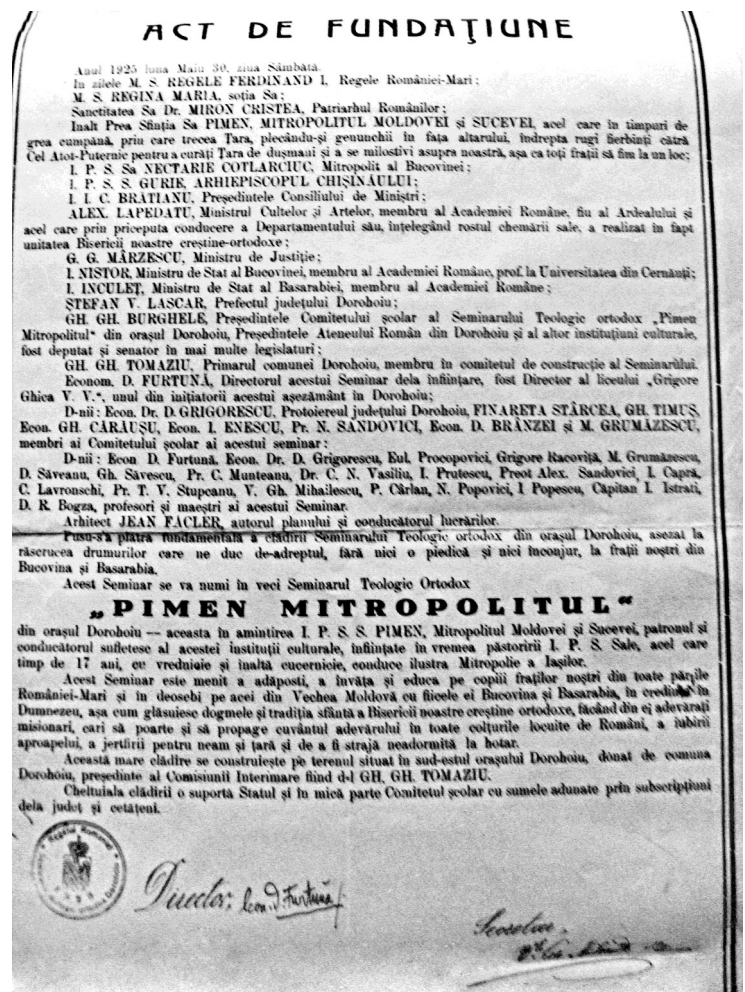
Eforturile sale de ctitor de instituții de învățământ s-au îndreptat și spre Gimnaziul „Grigore Ghica Voievod” care avea să fie transformat în liceu, în prezent unul dintre liceele de elită din Județul Botoșani. De asemenea, a contribuit la înființarea Școlii de fete „Regina Maria” din Dorohoi, prin neîncetatele sale eforturi s-a înființat la Șendriceni, lângă Dorohoi, Școala Normală de băieți, instituție de învățământ de o înaltă ținută, ce a dat culturii românești mari nume, precum: Alecu Ivan Ghilia, Alexandru Zub, Ioan Caproșu (Istorici), Stelian Dumistrăcel (Filolog), Ioan H. Ciubotaru (Etnolog și istoric literar).

Părintele Dumitru Furtună se înscrie astfel în galeria personalităților luminoase, complexe și providențiale care au animat viața dorohoienilor și au modelat destinul urbei la început de secol XX, un misionar desăvârșit, în multe privințe sufletul orașului, sprijinitor al sărmanilor, luminător al elevilor, un deschizător luminat de drumuri, însuflețit permanent de dragostea pentru cei din jur și de dorul după

veșnicie.

În încheiere, lăsăm să desăvârșască cele de mai sus gândurile așezate de Părintele Director Constantin Muha, al doilea „ctitor al Școlii de la răscruci”, gânduri demne de reamintire: „Părintele Dumitru Furtună a fost și rămâne un vizionar, un om de o rară anvergură, un ctitor al zonei Dorohoiului în multe privințe. O activitate titanică depusă de acest OM care și-a pus întreaga viață în slujba Bisericii, a Neamului și Limbii strămoșești, ca și în slujba Dorohoiului și a dorohoienilor, dăruind și adăugând prin tot ceea ce a făcut un plus de demnitate. Un om incredibil, luptător pentru un ideal...vizionar, slujitor răbdător, deschizător de drumuri, un titan ce rămâne piatră de hotar în cultura și istoria cel puțin a acestei părți de Țară și de Lume”.

Material alcătuit de elevii Daniel Dohotaru, Raul Găină, Valentin Cantonaș și Alexandru Atănăsoaie și prezentat în cadrul Simpzionului de la ediția I a Zilei Școlii, 2020.

Actul de înființare a Seminarului „Pimen Mitropolitul” din Dorohoi

Canonul Sfântului Andrei Criteanul - îndreptar al vieții

Citit în primele patru zile din întâia săptămână a Postului Mare și integral în Joia din săptămâna a cincea, Canonul cel Mare, datorită gândurilor înălțătoare pe care le transmite, temelor necesare în viața fiecăruia (smerenia, pocăința, străpungerea inimii), precum și a profunzimii sale, devine un îndreptar și un îndrumar pentru viața noastră. Conținutul Canonului Mare este unul duhovnicesc, un profund dialog al omului păcătos cu propria conștiință, care-i atrage atenția asupra celor săvârșite. Se poate observa alternanța a două planuri: sufletul păcătos care-și plânge păcatele pentru că nu a urmat calea dreptilor, ci a urmat largul drum al rătăcirii și care din străfundurile inimii strigă: „Iartă-mă! Păcătuit-am la cer și înaintea Ta!”, și cel al ființelor umane ajunse la starea de îndumnezeire, prin pocăință.

Canonul Sfântului Andrei Criteanul este un izvor de teme și idei mântuitoare și benefice sufletului omenesc, însă așa cum reiese din textul canonului cea mai importantă temă este **pocăința**. Observăm că Sfântul Andrei ne îndeamnă să fim într-un dialog continuu cu Dumnezeu și cu sfinții așa cum el însuși este. Omul în afara dialogului cu Dumnezeu este precum un rod al viței de vie uscat, iar atunci când se usucă este tăiat pentru ca în locul lui să răsară altul nou și frumos. **Omul se înnoiește sufletește numai în Biserică**, participând la slujba Sfintei Liturghii și împărtășindu-se cu Hristos. Trebuie să fim sinceri cu noi înșine și să conștientizăm starea de păcat în care ne aflăm. De aceea Sfântul Andrei ne îndeamnă spunând: „Pocăiește-te, suflete”.

Făcând o analiză pe text observăm faptul că omul este conștient de starea sa spirituală, o stare de păcătoșenie: „De unde voi începe a plânge faptele mele ticăloase? Ce începere voi pune, Hristoase, tânguirii acesteia de acum?” sau: „Ruptu-mi-am acum veșmântul cel dintâi, pe care mi l-ai țesut mie, Ziditorule, dintru început și pentru aceasta zac acum gol.” Un alt verset care redă starea de păcat în care se află sufletul omului ar fi următorul: „Gol sunt spre a intra în camera mirelui, gol sunt și spre a merge la nuntă și la cină; candela mi s-a stins, fiind fără de untdelemn, camera mi s-a închis dormind eu. Cina s-a mâncat; iar eu fiind legat de mâini și de picioare, am fost lepădat afară.” Însă este remarcat faptul că fiecare tropar se încheie cu **dorința de reabilitare sufletească**, cu o rugăciune de iertare a păcatelor către Mântuitorul Iisus Hristos.

Odată ce omul conștientizează starea de păcat în care se află, caută cu disperare să se întoarcă precum fiul cel rătăcit prin lume la tatăl său cerându-și iertare și dator fiind cu promisiunea că nu va mai ieși din cuvântul tatălui său: „Dumnezeule, păcătuit-am Ție, milostivește-Te spre mine!”, „Dar fie-ți milă, Stăpâne, de făptura Ta și iarăși mă cheamă!” , „Din pământul Haran, adică din păcat, ieși, suflete al meu, și vino la pământul care izvorăște de-a pururea nestrăciune vie, pe care Avraam a moștenit-o” , „Eu sunt, Mântuitorule, drahma cea împărătească, pe care ai pierdut-o de demult; dar cuprinzând făclie pe Mergătorul înaintea Ta, Cuvinte, caută și află chipul Tău”. Timpul este scurt, vremea pocăinței a sosit: „Vremea este a pocăinței, vin către Tine, Făcătorul meu”.

Mântuitorul Iisus Hristos ne cheamă la starea primordială, starea de rai, însă nu prin voia Sa, ci prin voința

noastră liberă. Ne cheamă Dumnezeu să ne lepădăm de mândrie și de bogăția aceasta trupească și să îmbrățișăm mândria sufletească, mândri că suntem fii lui Dumnezeu, și bogăția sufletească împărtășindu-ne cu Însuși Trupul și Sângele Mântuitorului Iisus Hristos care s-a răstignit pentru mântuirea noastră: „Iată, stau la ușă și bat. De va auzi cineva și-Mi va deschide, voi intra la el și voi cina împreună cu el, și el împreună cu Mine.” Trebuie să căutăm mai mult în noi înșine, astfel părinții filocalici spun: „de la cunoașterea de sine ajunge omul la adevărata cunoaștere”. Așadar, calea postului este o cale ușoară dacă vom avea conștiința **că o petrecem cu Dumnezeu**.

Pocăința presupune renunțarea totală la viața păcătoasă, pocăința presupune lepădarea de păcat și de tot ceea ce face ca dialogul nostru direct cu Dumnezeu să fie întrerupt de aceste bariere ale lumii contemporane. Mediul în care trăim și care modelează concepția noastră asupra lumii exclude în fapt noțiunea de păcat. Aici, păcatul este gândit, întâi de toate, ca o slăbiciune firească și trebuie tratată ca atare.

O temă ce trebuie tratată cu atenție presupune **tema metoniei**. O regăsim în troparele în care autorul tinde spre dumnezeire și către unirea sa cu Dumnezeu: „Miluiește-mă pe mine cel ce am păcătuit Mântuitorule, ridică-mi mintea mea spre întoarcere” , „ca pe un fiu al zilei, arată-mă pe mine, Mântuitorule” , „să-mi spāl și eu luminile sufletului și să Te văd cu gândul pe Tine, Lumina cea mai înainte de veci”. Spre această pocăință ne cheamă Triodul prin rugăciunile și cântările sale. Chiar din prima duminică, cea a vameșului și a fariseului, cântările bisericesti ne aduc aminte și ne vestesc apropierea vremii de pocăință.

Rolul Canonului cel Mare și scopul acestuia este să ne descopere păcatul și astfel să ne conducă spre pocăință. Frica de judecată îl determină pe credincios să se pregătească sufletește că sfârșitul este aproape: „Se apropie, suflete, sfârșitul, se apropie și nu te îngrijești, nu te pregătești; vremea se scurtează, deșteaptă-te; aproape lângă uși este Judecătorul: ca un vis, ca o floare, trece vremea vieții. Pentru ce în deșert ne tulburăm?”, „Hristos S-a făcut Om, chemând la pocăință pe tâlhari și pe desfrânate. Suflete, pocăiește-te, că s-a deschis ușa împărăției acum, iar fariseii și vameșii și desfrânații merg mai înainte, pocăindu-se”.

Pr. Prof. Ionuț-Ștefan APETREI

Predică la Duminica Vameșului și a Fariseului (Duminica a XXXIII-a după Rusalii)

Fiindcă oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înalța.

Dreptmăritori creștini, în multe locuri ale Sfintei Scripturi se arată cât de mare, cât de păgubitoare de suflet și cât de urâtă de Dumnezeu este patima mândriei, dar nu puțin se poate cunoaște răutatea acestui păcat și din învățătura Sfintei Evangheli citite astăzi.

Eu find prea mic și nepriceput a arăta prin scris sau prin cuvânt câte înfățișări are și cât de felurită este această răutate a păcatului mândriei, voi aduce în mijloc o învățătura pe care ne spune Sfântul Ioan Scărarul:

„Mândria este lepădătoare de Dumnezeu, învățătura a diavolilor, defăimare a oamenilor, maica osândirii, semn al nerodirii, izgonirea ajutorului lui Dumnezeu, ieșirea din minți, înaintemergător de căderi, pricină a epilepsiei”.

Se cuvine, dreptmăritori creștini, să arătăm când a intrat acest păcat în lume. Vechimea acestui păcat nu o cunoaștem, ci o știe singurul Dumnezeu: *„Fiindcă numai El știe când Satana și îngerii lui au căzut din cer”.*

Proorocul Isaia spune: *„Tu ai zis în cugetul tău. În cer mă voi sui, deasupra stelelor cerului voi pune scaunul meu. Ședea-voi pe muntele cel înalt peste munți cei înalți care sunt spre miazănoapte. Sui-mă-voi deasupra norilor, fi-voi asemenea Celui Preaînalt”.* (Isaia 14,13-14).

Aceste cuvinte ale Sfintei Scripturi arată care a fost gândul Satanei mai înainte de căderea lui.

Dacă ne aducem aminte rugăciunea Fariseului dreptmăritori creștini, din Evanghelia care s-a citit, înțelegem cuvintele și vicleniile păcatului mândriei care s-au strecurat în cuvintele cele pline de laudă ale fariseului.

Dreptmăritori creștini, fariseul mulțumea lui Dumnezeu cu gura sa, dar cu inima și cu mintea sa se mândrea foarte mult și din prisosința inimii sale pline de mândrie scoate cuvinte de laudă defăimând pe ceilalți oameni că sunt răpitori, nedrepti, preadesfrânați și păcătoși.

Dumnezeiasca Scriptură ne spune că: *„Necurat este înaintea Domnului cel înalt cu inima”* (Pilde 16, 6) și că *„înaintea ochilor lui Dumnezeu sunt căile omului și toate urmele lui le cunoaște”* (Pilde 5, 21). De aceea, în fiecare clipă suntem datori să ne smerim și să ne pocăim, măcar printr-un suspin al inimii noastre. Dar prin rugăciune cea plină de laudă a fariseului, în loc de smerenie și cunoștința neputințelor sale, el osândește cu mândrie pe aproapele său, căci din prisosința inimii sale vorbea gura lui.

Sfinții Părinți ne spun: *„Taci tu și să vorbească faptele tale”.*

Dreptmăritori creștini, la fariseul cel mândru lucrurile sunt cu totul întoarse, el se laudă și trâmbează înaintea oamenilor cu faptele sale bune și defaimă, osândindu-i pe oameni ceilalți.

Sfântul Efrem Sirul ne spune în rugăciunea sa din Postul Mare: *„Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-*

mi văd păcatele mele și să nu osândesc pe fratele meu”. Fariseul însă scoate la iveală isprăvile lui, osândește păcatele altora prin rugăciunea sa plină de mândrie.

Ce ne spun laudele fariseului care spune următoarele: *„Postesc de două ori pe săptămână”.* Care erau zilele săptămânii în care posteau iudeii? Erau joia și luna, căci după datina bătrânilor, nu după poruncă socoteau că Moise s-a suit pe muntele Sinai joi și după 40 de zile s-a pogorât luni. Mântuitorul nostru Iisus Hristos în privința postirii ne învață dreptmăritori creștini: *„Tu, însă când postești, să nu te arăți oamenilor că postești.”* (Matei 6, 17- 18)

După cum am vorbit, dreptmăritori creștini, de lauda și mândria fariseului, trebuie să tragem și o concluzie asupra vameșului: *„Iar vameșul, departe stând, nu voia nici ochii să îi ridice către cer, ci își bătea pieptul, zicând: Dumnezeu, milostiv fie mie, păcătosului”* (Luca 18, 13).

Prin cele spuse, vameșul, stând departe de jertfelnic, nu avea curajul să ridice ochii, de aceea spune rugăciunea aceasta: *„Dumnezeule, milostiv fie mie păcătosului”.* Prin această rugăciune, vameșul s-a smerit și a strigat din inimă: *„Pomeniște-ne, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta”.* (Luca 23, 42). Despre acel tâlhar spune Sfântul Efrem Sirul spune: *„O tâlharule, și a raiului tâlhar, mult ai furat în viața ta, iar acum prin puține cuvinte zise din inimă ai furat cu limba raiul”.*

Dreptmăritori creștini, rugăciunea aceasta a fost spusă și de tâlharul de pe Cruce.

Așadar, iubii mei, smerenia este cel mai bun leac pentru creștinii de astăzi pentru mântuirea noastră. Vom putea scăpa de mândrie prin mai multă rugăciune, ajutată de post, prin citirea cărților sfinte și prin deasă spovedanie la duhovnici iscușiți.

Așa să ne ajute Bunul Dumnezeu, cu al Său Har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin.

Ionuț-George ȘTEFAN, XII A

Viața Sfinților Cuvioși Ioan Casian și Gherman din Dobrogea

Cuviosul Părinte de neam străromân s-a născut prin anii 365 în Dobrogea, numită pe atunci Sciția Mică, într-un un loc ce-i păstrează din vechime până azi numele „podîșul Casian” și „peștera lui Casian”. Localitatea Casimcea din județul Tulcea îi poartă, de asemenea, numele.

Însuflețit de o arzătoare sete de desăvârșire duhovnicească, renunță de tânăr la atracțiile deșarte și înșelătoare ale vieții lumești și pleacă la Locurile Sfinte, însoțit de prietenul său Gherman, frate nu prin naștere, ci în duh.

Amândoi au devenit călugări într-o mănăstire din Betleem. Întemeindu-se după cuviință în rânduielile vieții de mănăstire, după modelul de viață al călugărilor din Palestina, Mesopotamia și Capadocia și simțind în ei dorul de o mai mare desăvârșire, au hotărât să plece în sihăstriile Egiptului, la pustnicii despre a căror viață duhovnicească îmbunătățită au auzit. Dobândind pe cât puteau să adune din învățătura lor cerească, la sfatul Avei Iosif, au mai rămas în Egipt șapte ani și apoi au mers mai departe cercetând din loc în loc pe acești învățători în lucrul duhovnicesc, până ce au ajuns în vestita pustie schitică.

Aici se nevoiau în pustnicie un număr mare de călugări printre care străluceau îndeosebi, cuvioșii părinți Moise, Serapion, Teona, Isaac și preotul Pafnutie, învățătorul lor. El le spunea că nu este de ajuns pentru călugăr să renunțe la lume, părăsind bunurile și măririle lumești pentru a se dedica grijii de suflet în nevoință, în pustnicie și tăcere. De aici înainte trebuie împlinită o a doua „renunțare”, care constă în a te lepăda de obiceiurile, viciile și atracțiile vechi ale sufletului și ale trupului printr-o luptă îndelungată și răbdătoare, plină de ispite, dar care duce la curăția inimii. După șapte ani, Cuvioșii Ioan și Gherman s-au întors la Betleem, unde au dobândit de la părințele lor duhovnicesc binecuvântarea de a trăi de aici înainte în pustnicie. Atunci, Cuvioșii Ioan și Gherman, urmând un grup de 50 de monahi, au hotărât să-și caute liniștea la Constantinopol, sub ocrotirea Sfântului și marelui Ioan Gură de Aur. Aceasta se petrecea pe la anii 401. De îndată ce i-a văzut marele patriarh, deslușind cu o tainică privire calitatea sufletelor lor, a reușit să-l convingă pe Gherman să primească prin mâinile lui preoția, iar Casian diaconia.

Sfântul Casian a petrecut astfel zece ani la Roma și în acest timp a fost hirotonit preot. De aici a mers la Marsilia, în sudul Galiei, unde a întemeiat, pentru bărbați, mănăstirea Sfântului Victor, pe mormântul unui martir din secolul al III-lea, iar pentru femei, mănăstirea închinată Mântuitorului, pe la anul 415. El și-a încredințat în pace sufletul său lui Dumnezeu către anul 435. Cunoscut ca sfânt de cei din vremea lui, el este cinstit de toți monahii Bisericii Apusene ca Părinte al lor și ca unul dintre cei mai mari învățători. Sfintele sale moaște sunt păstrate până în ziua de astăzi în mănăstirea Sfântului Victor din Marsilia.

Sfântul Părinte Gherman a contribuit mult la întărirea vieții monahale în Dobrogea, din Italia și din Galia.

După o aspră și îndelungată nevoință duhovnicească, ajungând la măsura sfințeniei, Cuviosul Gherman a trecut la Domnul la Roma, prin anii

405-415, dându-și sufletul cu pace în mâinile lui Hristos. Pentru viața lui aleasă, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a trecut în ceata Sfinților Părinți, la 20-21 iunie 1992, cu data de prăznuire la 29 februarie, iar când nu sunt ani bisecți, la 28 februarie.

Sfântul Ioan Casian este prăznuit de Biserica Ortodoxă în ziua de 29 februarie.

Cu ostenele tale, cu privegheri neîncetate, cu rugăciune și post te-ai nevoit Cuvioase Părinte Gherman, împreună cu Sfântul Ioan Casian, din pământul Dobrogei odrăslind; și curgerile harului preoțesc, cu rugăciunile Sfântului Ioan cel cu Gură de Aur, te-ai învrednicit a le primi. Bogăție de daruri duhovnicești din Țara Sfântă, prin osârdie ai agonisit și prin aceasta pe mulți ai învrednicit pe Hristos a urma. Pentru aceasta părinte al Dobrogei roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Părinte sfinte al Bisericii nedespărțite și teologule al virtuților creștine; fiu al pământului românesc și mare dascăl al monahilor latini, Cuvioase Ioane Casian roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi.

(Ștefan ALBU, XI A)

Oferta educațională a Seminarului Teologic din Dorohoi pentru anul școlar 2021-2020

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui
și toate celelalte vi se vor adăuga vouă” (Matei 6, 33)

Fosta clădire a Seminarului Teologic din Dorohoi,
astăzi Liceul Tehnologic „Alexandru Vlahuță”

Seminarul Teologic din Dorohoi a luat ființă în anul 1923 la inițiativa și prin truda P. C. Pr. Dr. Dumitru Furtună, renumit preot, profesor, folclorist și etnograf. Seminarul purta numele mitropolitului cu a cărui binecuvântare luase ființă și anume „Pimen (Georgescu) Mitropolitul”. În scurt timp de la înființare și-a căpătat supranumele de „școala de la răscruci”, deoarece școlariza copiii orfani de război, precum și copii din Basarabia și Bucovina, prin burse înființate de părintele Furtună.

În anul 1933, ca un „joc al istoriei” cum îl cataloga chiar părintele Furtună, după doi ani de subzistență din fonduri proprii, Seminarul își închidea porțile. Munca părintelui Furtună s-a distrus încetul cu încetul. Clădirea a fost trecută la Ministerul Apărării Naționale până în 1952 când a fost acordată Ministerului Învățământului, devenind casa de copii nr. 1 Dorohoi.

În anul 1993, la inițiativa și cu binecuvântarea ÎPS Daniel, Mitropolitul de atunci al Moldovei și Bucovinei, Seminarul dorohoian și-a redeschis porțile pentru tinerii dornici să studieze într-o școală teologică și să devină slujitori ai lui Dumnezeu.

În anul 1996 școala a primit denumirea Seminarul Teologic Liceal „Sfântul Ioan Iacob”. Sfântul, originar din nordul județului Botoșani (Crăiniceni-Horodiștea), devenea astfel ocrotitorul și patronul spiritual al Seminarului.

Școala noastră vă pune la dispoziție următoarele:

- personal didactic cu experiență;
- programe școlare moderne, cu o paletă largă de opționale - pentru profilul Filologie-bilingv;
- cazare în căminul școlii și servirea mesei la cantina școlii (pentru elevi și eleve de la ambele specializări);
- burse pentru susținerea elevilor cu probleme sociale;
- paraclisul „Sfântul Ioan Iacob”- pentru oficierea serviciilor divine;
- biblioteca „Pr. Dumitru Furtună”-peste 12000 de volume;
- laborator de informatică cu 25 calculatoare;
- îmbinarea armonioasă între studiul disciplinelor laice și celor de specialitate;
- program zilnic de pregătire a lecțiilor prin ore de meditație;
- asistență pedagogică, psihologică sau religioasă – după caz;
- activități de practică liturgică, omiletică și catehetică, desfășurate în școală și în cadrul unor parohii;
- ansamblu coral;
- cunoașterea corectă și fundamentarea biblică a învățaturii de credință cu aplicare în viața practică;
- oficierea corectă a cultului divin;
- implicarea în organizarea de activități filantropice;
- activități tip out-door și after-school;
- activitățile desfășurate în cadrul Cenaclului literar-artistic și trupei de teatru „Haris”, sau în cadrul Cercurilor și Cluburilor de Literatură, Jurnalism, Spiritualitate, Fotografie, Ansamblul de dansuri „Romanița”, etc.
- Proiecte Erasmus+;
- Proiectul ROSE;
- Program de Mentorat susținut de Mitropolia Moldovei și Bucovinei.

Internatul Seminarului „Sf. Ioan Iacob” din Dorohoi

ADMITEREA la profilul Teologie Pastorală

24 de locuri disponibile (doar băieți).

DOSARUL pentru admitere la clasa de Teologie Pastorală va cuprinde următoarele documente:

1. certificat de Botez – copie;
 2. recomandarea din partea preotului paroh, din care să reiasă comportamentul candidatului și date despre familie, semnată și de membrii Consiliului Parohial;
 3. certificat naștere – copie;
 4. foaie matricolă clasele V-VIII cu mediile la toate materiile de studiu (media generală pe V-VIII trebuie să fie minim 7,00) și media la purtare (minim 9);
 5. anexa la fișa de admitere eliberată de școala de proveniență.
 6. adeverință medicală de la medicul școlar sau de familie – „clinic sănătos” și fișa cu vaccinările 0-14 ani;
 7. fișa medicală (tip AB/Școală de șoferi) – eliberată de spital sau policlinică, cu parafa a mai multor medici specialiști;
 8. declarație din partea candidatului și a părinților acestuia că au luat la cunoștință de Regulamentul intern al unității școlare și că sunt de acord să-l respecte
 9. cerere de obținere a binecuvântării din partea Episcopului locului și cerere de înscriere (se completează la Seminar).
- Înscrierile se fac la sediul Seminarului din Dorohoi, Str. Poștei 14.

TEMATICA pentru proba scrisă este următoarea:

1. Decalogul: importanța lui în viața omului - clasa a V-a;
2. Rugăciunea, bază și lumină a credinței creștine – clasa a VI-a;
3. Rugăciunea „Tatăl nostru” – clasa a VI-a;
4. Sfintele Taine în viața creștinilor - clasa a VII-a;
5. Biserica – lăcaș de închinare și de sfințire a omului - clasa a VII-a;
6. Domnul Iisus Hristos, Lumina lumii - clasa a VIII-a;
7. Sfânta Treime în Sfânta Liturghie și în viața Bisericii-clasa a VIII-a.

Bibliografie:

1. Mica Biblie;
2. Caiet pentru elevi, cadre didactice și părinți- Religie creștin-ortodoxă – clasele V - VIII, Editura „Sf. Mina”.
3. Manuale religie clasele V-VIII conforme cu Programa V-VIII aprobată prin OMEN nr. 3393 din 28 februarie 2017.

Probele orale:

1. verificarea dicției prin rostirea uneia dintre rugăciunile: Cuvine-se cu adevărat, Apărătoare Doamna, Crezul, Psalmul 50 sau Rugăciunile începătoare - Împărate Ceresc, Prea Sfântă Treime, Tatăl Nostru;
 2. verificarea aptitudinilor muzicale prin: intonarea uneia dintre cântările bisericești - Sfinte Dumnezeule, Cu noi este Dumnezeu, Doamne al puterilor, Troparul Învierii-Hristos a Înviat, Tatăl nostru, Troparul Rusaliilor, Fie numele Domnului binecuvântat; Colinde cu text religios;
 3. intonarea unui cântec patriotic – Deșteaptă-te române, Limba noastră - Al. Cristea, Țara mea - D.G. Chiriac, Imnul eroilor, Pui de lei, ș.a.;
 4. verificarea auzului muzical prin luarea tonului după pian sau tonul profesorului, intonarea gamei Do major și a unor sunete din gama;
 5. verificarea simțului ritmic prin repetarea unor formule ritmice.
- *** NOTĂ: Pentru examenul la proba muzicală nu se vor verifica noțiuni teoretice. Probele orale se notează cu calificative admis/respins sau în funcție de prevederile Metodologiei elaborate de Ministerul Educației și Cercetării.

CALENDARUL admiterii

Prima sesiune de admitere – mai 2021

- 19 - 20 mai 2021 – Eliberarea/Transmiterea anexelor fișelor de înscriere pentru elevii sau absolvenții care doresc să participe la probe de aptitudini
- 24 - 25 mai 2021 – Înscrierea pentru probele de aptitudini
- 26 - 28 mai 2021 – Desfășurarea probelor de aptitudini
- 31 mai 2021 – Comunicarea rezultatelor la probele de aptitudini. Depunerea contestațiilor la probele de aptitudini (dacă există prevederi metodologice privind contestarea probelor)
- 04 iunie 2021 – Comunicarea rezultatelor finale, în urma contestațiilor, la probele de aptitudini.

A doua sesiune de admitere – iulie 2021

- 22 iulie 2021 – Înscrierea pentru probele de aptitudini
- 23 iulie 2021 – Desfășurarea probelor de aptitudini

ADMITEREA la profilul Filologie-Bilingv,**Română-Engleză****26 de locuri disponibile (fete și băieți).**

Această clasă este aprobată de Consiliul A.R.A.C.I.P. (Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar) prin Hotărârea nr.16/08.12.2008 și de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Inovării prin Ordinul Ministrului nr. 5383 din 30.09.2009, iar din luna noiembrie 2015 este acreditată definitiv, în urma inspecției ARACIP desfășurată în școala noastră.

DOSARUL pentru admitere la clasa de Filologie Bilingv va cuprinde următoarele documente:

1. cererea de înscriere;
2. cartea de identitate (dacă este cazul) și certificatul de naștere;
3. adeverință cu notele și media generală obținute la Evaluarea Națională din clasa a VIII-a;
4. anexa la fișa de admitere eliberată de școala de proveniență;
5. foaia matricolă pentru clasele a V-a – a VIII-a (cu calculul mediei generale);
6. adeverință medicală de la medicul școlar sau de familie – „clinic sănătos” și fișa cu vaccinările 0-14 ani.

IMPORTANT: Subiectele pentru proba de verificare a cunoștințelor de limbă modernă se alcătuiesc în conformitate cu programa școlară de clasa a VIII-a, pentru limba modernă întâi de studiu (L1).

EXAMENUL de verificare a cunoștințelor de limba modernă constă în două probe:

-proba scrisă, pentru care se acordă un punctaj maxim de 70 de puncte, din care 10 din oficiu

Subiectul pentru proba scrisă va cuprinde itemi obiectivi pentru verificarea cunoștințelor de gramatică și vocabular (tip text lacunar, alegere multiplă, exerciții de corectare etc.), conform programei clasei a VIII-a pentru limba modernă întâi de studiu.

Timpul afectat probei scrise este de 60 minute. Pentru proba scrisă se pot depune contestații, la centrul la care s-a desfășurat proba, în perioada prevăzută de metodologia de organizare și desfășurare a admiterii în învățământul liceal de stat.

-proba orală pentru care se acordă un punctaj maxim de 30 de puncte.

Proba orală va consta în:

1. descrierea unei imagini/citirea unui text (aflate pe un bilet semnat de membrii comisiei de examinare și evaluare și vizat de inspectorul de specialitate/profesor metodist, conform pct.3);
2. răspuns la patru întrebări (scrise pe bilet) referitoare la imagine/text: două întrebări de înțelegere globală, două

întrebări de înțelegere în detaliu a textului.

Pentru evaluarea performanței la proba orală se vor aplica următoarele criterii:

- Vocabular și elemente de construcție a comunicării;
- Înțelegerea contextului și fluența exprimării;
- Pronunția și intonația;
- Nu se admit contestații la proba orală.

CALENDARUL admiterii

Prima sesiune de admitere – mai 2021

- 19 - 20 mai 2021 – Eliberarea/transmiterea anexelor fișelor de înscriere pentru elevii sau absolvenții care doresc să participe la probe de verificare a cunoștințelor de limbă modernă
- 24-25 mai 2021 – Înscrierea candidaților pentru probele de verificare a cunoștințelor de limbă modernă
- 26-28 mai 2021 – Desfășurarea probelor de verificare a cunoștințelor de limbă modernă
- 31 mai 2021 – Comunicarea rezultatelor la probele de verificare a cunoștințelor de limbă modernă. Depunerea contestațiilor la probele de verificare a cunoștințelor de limbă modernă (dacă există prevederi metodologice privind contestarea probelor)
- 04 iunie 2021 – Comunicarea rezultatelor finale, după contestații, la probele de verificare a cunoștințelor de limbă modernă
- 04-08 iunie 2021 – Ridicarea/transmiterea anexelor fișelor de înscriere de la unitățile la care candidații au susținut probele de verificare a cunoștințelor de limbă modernă
- 09 iunie 2021 – Depunerea/ transmiterea anexelor fișelor de înscriere ale candidaților care au participat la probele de verificare a cunoștințelor de limbă modernă, la unitățile de învățământ de proveniență

A doua sesiune de admitere – iulie 2021

- 22 iulie 2021 – Înscrierea pentru probele de verificare a cunoștințelor de limbă modernă
- 23 iulie 2021 – Desfășurarea probelor de verificare a cunoștințelor de limbă modernă.

IMPORTANT:

Absolvenții de la Filologie-Bilingv susțin la absolvire și un examen de **certificare a competențelor lingvistice**, care facilitează inserția pe piața muncii din UE. De asemenea avem absolvenți și studenți/studente la: Filologie, Filologie Română-Engleză, Pedagogie, Institutul de Artă Teatrală Iași și Constanța, FEAA, Comunicare și Relații Publice etc.

Absolvenții de la Teologie Pastorală, pot opta pentru continuarea cursurilor la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dimitrie Stăniloae” din Iași cu specializările: Teologie Pastorală, Teologie Artă Sacră și Asistență Socială sau pentru orice altă facultate din spectrul universitar din România.

Legământul mărțișorului

Dragă cititorule, știi tu ce înseamnă de fapt cuvântul „mărțișor”? Vrei să știi ce zice DEX-ul despre el? Acum, nu o să îți citesc vreun gând cu privință la voința ta sau nevoia ta ca în desenele cu Mickey Mouse...Hai să îți arăt mai jos ce zice sursa dicționarului explicativ al limbii române:

„Mic obiect în dar ca de podoabă legat de un fir împletit, roșu cu alb, care se oferă, semn al sosirii primăverii, mai ales femeilor și fetelor, la 1 martie.”

Ce părere aveți ? Eu fiind mai încăpățânat, vă voi detalia mai mult ce a vrut să vă zică domnul DEX despre mărțișor:

Probabil că puțini dintre noi mai dăruim mărțișoare în ziua de azi, dar un lucru e sigur, mărțișorul a însemnat o bucurie dintotdeauna. Acesta chiar poate fi numit o podoabă de prețuit. Din bucurie, acesta încă mai există printre noi. La fel ca și ghiocelul, mărțișorul este un reprezentant al venirii primăverii.

Legenda mărțișorului ne explică cum, în prima zi a lunii martie, frumoasa Primăvară a ieșit la marginea pădurii și a observat cum, într-o poiană, într-o tufă de porumbări, de sub zăpadă răsarea un ghiocel. Ea a hotărât să-l ajute și a început a da la o parte zăpada și a rupe ramurile spinoase. Iarna, văzând aceasta, s-a enfuriat și a chemat vântul și gerul să distrugă floarea. Ghiocelul a înghețat imediat. Primăvara a acoperit apoi ghiocelul cu mâinile ei, dar s-a rănit la un deget din cauza mărcinilor. Din deget s-a prelins o picătură de sânge fierbinte care, căzând peste floare, a făcut-o să reînvie. În acest fel, Primăvara a învins Iarna, iar culorile mărțișorului simbolizează sângele ei roșu pe zăpada albă. În prezent, mărțișorul este purtat întreaga lună martie, după care este prins de ramurile unui pom fructifer. Se crede că aceasta va aduce belșug în casele oamenilor. Se zice că dacă cineva își pune o dorință în timp ce atâră mărțișorul de pom, aceasta se va împlini numaidecât.

Dar pentru tine ce reprezintă mărțișorul?

Ei bine, asta e luna în care natura se trezește la viață, încolțesc semințele. Acum se curăță livezile și grădinile. Se scot stupii de albine de la iernat și cel mai important, se scutură hainele iernii. Bătrânii mai numeau luna asta Mărțișor, Germănar, Marțiu, Mart, Încolțitoriu. Ziua asta, firul întors de baba Dochia se torcea într-o funie. Obiceiul acesta nu îl putem separa de legenda babei Dochia, care se spune ca torcea firul mărțișorului în timp ce urca cu oile la

munte.

Deci, firul acela din mâna mamei mele pe care îl vedeam că îl primea în fiecare primăvară, mai ales de 8 martie, însemna timpul ce se scurgea neîncetat, așa cum și ursitoarele torc firul vieții omului la naștere sau la botez, cum de altfel și baba Dochia torcea firul anului la început de an, nu e ceva de mirare în contextul acesta.

Ce nu știam unii dintre noi despre mărțișoare?

Nu știam faptul că înainte mărțișorul era format din culoarea alb și negru. De ce negru? Pentru că negru era considerat atunci culoarea fertilității, a pământului roditor, a norilor aducători de ploaie, pe când albul era culoarea iernii înghețate, a doliului. Abia după, firul negru a fost înlocuit ulterior cu firul roșu, care simbolizează viața, soarele, pasiunea. După care acestui mărțișor i s-a adăugat alte figurine. De exemplu, tot ce vedem în ziua de azi: potcoave, inimioare, diferite lucruri cărora li se adaugă

sfoara mărțișorului. Să avem în vedere faptul că mărțișorului i se atribuia diminutivul *martigus* pe vremuri, după care l-au numit orașenii *mărțișor*.

Ce să faceți dacă aveți prea multe mărțișoare?

Nu există această problemă. Scopul este ca, după ce l-am purtat în piept sau la mână, să-l așezăm în alte locuri, cum ar fi un copac, a căror crengi sunt înflorite din grădină sau livada ta, să fie împodobit cu câte un mărțișor cu scopul de a ți se îndeplini o dorință.

Unii istorici spun că mărțișorul este un talisman solar. Fetele care purtau mărțișorul toată luna martie, ieșeau într-un spațiu deschis și îl aruncau spre cer, în timp ce rosteau o poezie, o invocare sau un descântec.

*Sfinte soare, sfinte soare,
Dăruiescu-ți mărțișoare.
Locul lor tu mă ferește
de pistruii ce mă înegrește.
Ia-mi te rog negrețele ,
și dă-mi albețele,
fă-mi fața ca o floare ,
sfinte soare, sfinte soare.*

Să fim cu toții purtători demni ai mărțișorului!

Alexandru Marian DOROȘINCU, IX A

„Să-nalț, mamă, la cer o rugă, Cumva la tine să ajungă”

Cunoscut-am...

Cunoscut-am un luceafăr
cu un suflet plin de viață,
cu o minte-ntinerită,
dar cu inima rănită.

Cunoscut-am trandafir
cu gingașele petale,
roșii toate la culoare.

Cunoscut-am mulți în viață
și văzut-am a lor față,
dar ca tine nimenea,
nimenea nu m-alina.

Cunoscut-am eu iubirea,
dar și însăși fericirea.

Cunoscut-am un nor blând
cu un curcubeu în gând.

Cunoscut-am eu un soare,
care strălucește tare.

Cunoscut-am eu o lună,
care stă să și apună.

Cunoscut-am eu o stea
și era măicuța mea.

Cunoscut-am eu pe mama
pe când eram un copil,
un copil mai mititel
care nu știa iubirea
nici măcar ce-i fericirea,
nici de-i bine sau de-i rău,
nici ce o fi pe capul tău.

Dar mamă, eu am crescut
timpul repede a trecut,
m-am făcut copil mai mare
Inima totuși te doare...

Am crescut repede mamă,
nici nu ai băgat de seamă.

Dintr-un ghemotoc micuț,
am ajuns în legănuț
și din legănuț în școală,
toate doar cu tine mamă.

Timpul care a trecut
a fost greu, dar a fost scurt
acum eu sunt fată mare
și ascult vorbele tale.

Mamă dragă, te iubesc,
din suflet îți mulțumesc
pentru tot ce ai făcut,

M-ai născut și m-ai crescut,
m-ai iubit și m-ai certat,
m-ai iertat și ai uitat.
Mulțumesc, icoană sfântă,
mamă cu un dulce grai
mulțumesc de tot ce-mi dai
te iubesc înger din rai!

(semnat, o micuță buburuză, Sabina ANDRIESCU, IX B)

Zestrea noastră va reveni la cei care vin după noi. Limba, graiul, neamul, țara, mama, livada, câmpurile toate sunt niște valori pe care trebuie să le respectăm ca atare și pe care trebuie să le ducem mai departe, pentru că ele ne înveșnesc, pentru că aceste lucruri ne duc în eternitate și acolo ne vom întâlni cu cei dinaintea noastră și le vom spune cât de mult îi iubim, cât de mult au contat cuvintele și faptele lor pentru noi și deopotrivă poate ne vom bucura de mângâierea lor.

Teologie și filologia, par așa la un moment dat două lucruri paralele, dar ele se împlinesc în aceste idealuri de neam, de țară, de credință și acestea toate duc la un rezultat frumos ca cel pe care îl vedem, aceste lacrimi ale sufletului românesc, acești oameni deosebiți care au trăit și au luptat, cum spuneam, cu un preț foarte important, așa ca limba lor să dăinuiască, ca ființa lor să dăinuiască. Nu le-a fost ușor nici lor, nu ne este ușor nici nouă, lupta este acum sub alte forme mult mai delicate și mult mai parșive, pentru că se urmărește același lucru, scoaterea din ființa omului a lucrurilor dragi. Întinarea lui prin oferta aceasta supra-dimensionată care atacă pruncul, atacă tânărul, atacă maturul, atacă bătrânul.

Însă, Slavă Domnului că avem antidotul acestea, antidotul este aici, este în inima noastră! Unde veți merge peste ani și ani, să ne purtați cu aceeași candoare, cu aceeași frumusețe, cu aceeași febințeală, cu același devotament, cu aceeași credință întru Hristos. Vă mulțumesc frumos!

Cuvântul Părintelui Constantin MUHA, rostit la finalul spectacolului „Un zâmbet și un gând frumos pentru mama”,
2019, tehnoredactat de Codrin NEAGU, IX A

The world through Vieru's soul

ABC

by Grigore Vieru

When I was young,
I was playing in words.
I wasn't very good at it-
I've lost almost all the words.
There was no one else
I could take my words from.
My father was taken away.
My mother was silent.
It's only now
My words are coming back to life.
Oh, at my age
It's really hard to assimilate them!
By the time I say mother,
My son grows up.
By the time I say father
My hair turns gray.
I don't have any time to spare,
I fight to learn again
At least the most sacred ones.
I begin to write poems
With only two words.

Abecedar, translated by prof. Vlad ISTRATE

This is us...

by Grigore Vieru

This is us:
Good as we should be
In the middle of the evil
Never evil
The night is amazed
That it hatched Darkness
underneath
But babies of light
came out.

Aceștia suntem noi,
translated by Maria Crina PINTIALĂ, XI B

Towards your face

by Grigore Vieru

I cannot run far as the river,
Because the one who forgets is shattered.
With the dew's ear under my eyelids
I come back to what is sacred and close to me:
To your enlightened face, mother,
And my soul flows like wheat flour.
Spre chipul tău, translated by Theodora GHIVIREAGĂ,
XI B

In your own language

by Grigore Vieru

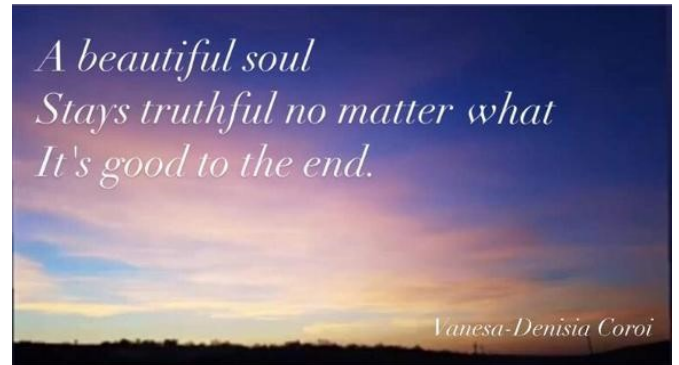
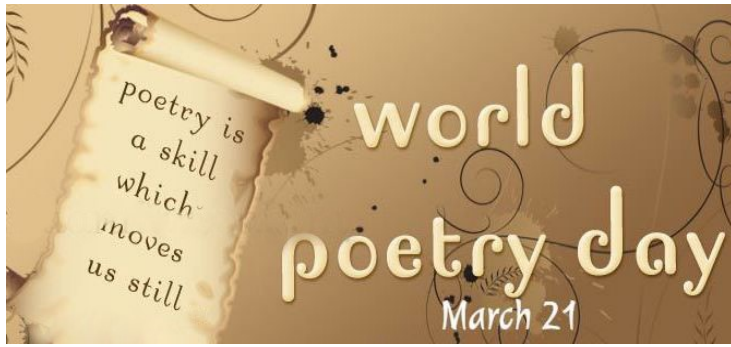
Everybody cries
In the same language,
In the same language
The whole planet laughs.
But only in your language,
you can caress the pain,
And change the happiness into a song.

You miss your mother
In your own language,
And the wine tastes more like wine,
And the lunch tastes more like lunch.
And only in your language
You can laugh alone,
And only in your language
You can stop from crying.

And when you cannot
Cry nor laugh,
When you cannot caress
Nor sing,
With your entire planet,
With your sky in front of you,
You then keep quiet
Also in your own language.

În limba ta,
translated by Theodora GHIVIREAGĂ, XI B

World Poetry Day – March 21st

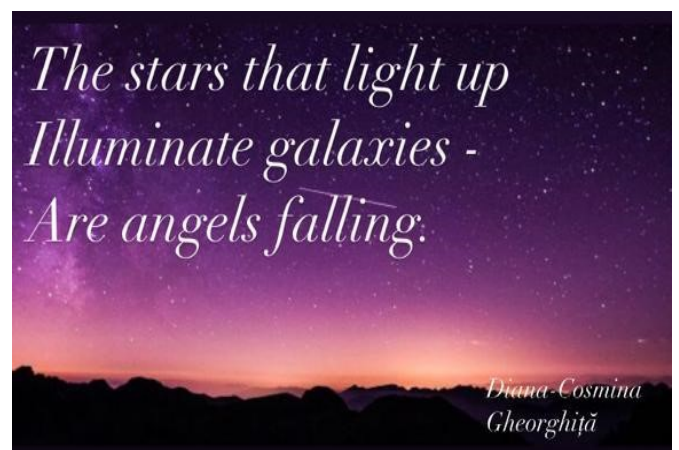
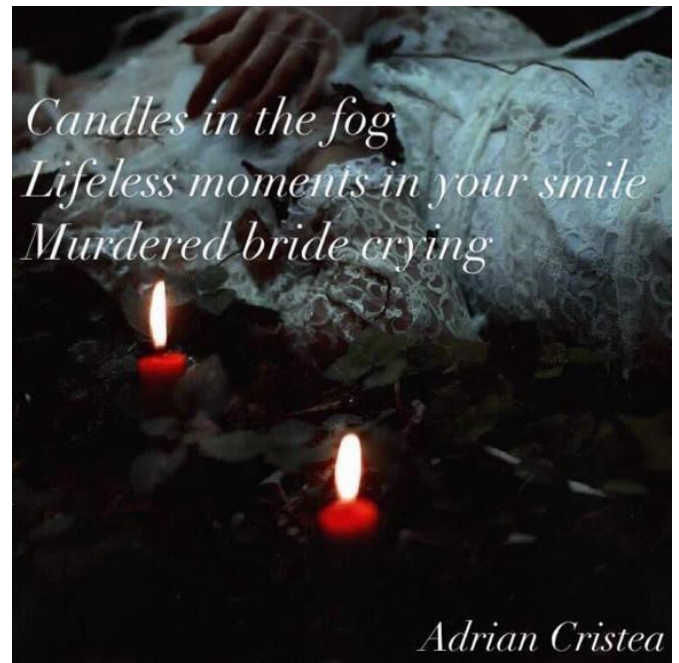
Poem – the four-letter word too often greeted by collective murmuring, if not whining, especially when mentioned in front of an adolescent audience. Its most frequent connotations are big words, pretentious, boring, obsolete. But is poetry really outdated?

In this fast-moving digital era, have reading and/or making poetry become pointless? Shakespeare's Sonnet 18 has the answer, „So long as men can breathe or eyes can see/ So long lives this, and this gives life to thee.” Poetry is eternal, it cannot die because poetry is you and me, it is all of us, it is each of us. The „eternal verse” crosses barriers of time and space simply because it is the recollection of moments that we have all experienced at least once, of emotions we all have felt many times, and of thoughts most of us have sometimes shared. Nobel laureate Salvatore Quasimodo said, „*Poetry is the revelation of a feeling that the poet believes to be interior and personal which the reader recognizes as his own.*” Poems will always be relevant because life is relevant, and poetry is life itself.

UNESCO's 30th session, held in Paris in 1999, decided to proclaim March 21st as World Poetry Day. What a great opportunity for people everywhere to be reminded that poetry is a skill that still moves us. This special day is celebrated by schools, cultural organizations, libraries, and publishing houses all over the globe. In groups, small or large, people talk about poetry, learn about the different ways it can be written or said, and how it can be best understood and interpreted.

Poetry Day is the best time to introduce students to poetry and encourage them to express their feelings and emotions in the form of the poem. My students have tried their hand at writing haiku. Please join them in celebrating World Poetry Day!

Prof. Carmen POPA

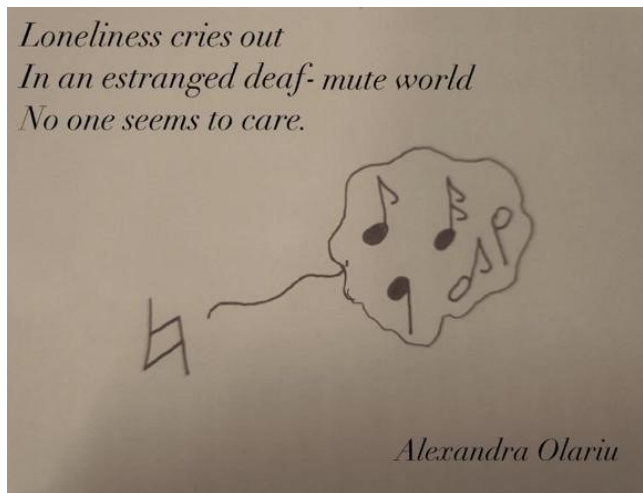

*Clock going backwards
Grandfathers are young again
The past is written*

Răzvan Băjoreanu

*Loneliness cries out
In an estranged deaf-mute world
No one seems to care.*

Alexandra Olariu

*The first true friendship
Is worth sacrificing for.
Gentle, sweet virtue.*

Alexandra Damian

*Do re mi feelings,
Sharing glimpses of true love
Music captures life.*

Petronel Balanșcu

Freedom through my hair
Adrenaline on two wheels
Focus on your way!

(Ramona LEPĂRDĂ)

Broken chains and rules
Dark behind, follow your light!
Freedom to create

(Eduard Ștefănel HODAN)

Wet blossom, green grass,
Symphony of newcomers,
Hope is all around.

(Diana Bianca HONCERIU)

Whispers, thoughts unsaid,
A ray piercing shaky leaves,
My steps in the woods.

(Narcis-Andrei PRICOP)

Beginning of time
I was a blossom myself
Birth, rebirth in spring.

(Aliona BOTEZATU)

He sees in my heart,
Big green eyes caress my face,
Smile a thousand smiles.

(Bianca-Anamaria RUSU)

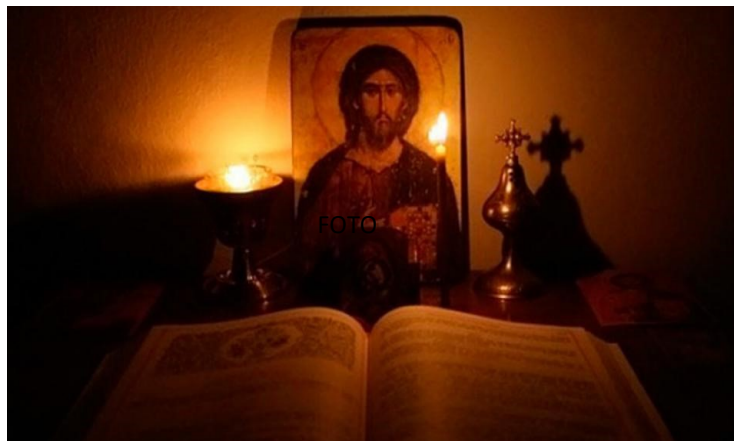
White, pink, blue and green
Lark, stork, swallow, nightingale
Spring is all around.

(Vasilica GIREADĂ)

Motionless moments
Few can see the hidden thoughts
Of my camera.

(Georgiana-Adina ATOMEI)

Poate deveni afirmația „DA” o rugăciune?

Folosim afirmația „DA” de foarte multe ori în viața noastră cotidiană, aprobând un fapt considerat corect sau acceptând o situație nedreaptă, totul depinzând de sufletul, trăirea, educația și gândirea fiecăruia. Sentimentul pozitiv pe care îl transmite acest cuvânt este simțit de majoritatea oamenilor.

Ne-am gândit vreodată că ar putea să exprime mai mult decât atât? Nu m-am aplecat niciodată asupra acestui lucru, dar evenimentele din perioada recentă și durerea pierderii unor persoane apropiate sufletește, mi-a trezit acest interes.

Am avut prilejul de a citi ultimele cuvinte scrise, pe un pat de spital, de către domnul Col.(r) Dumitru Găină, înainte de a se muta în brațele odihnitoare ale lui Dumnezeu. Alături de el am scris o carte despre satul Racovăț, satul pe care îl păstoresc de 13 ani. Scria astfel:

„Cine nu a spus cel puțin o singură dată D.A.? O spunem când începem un lucru, când plecăm la drum, când salutăm pe cineva, când încercăm să ne îmbărbătam înaintea unui eveniment și nu în ultimul rând îl spunem în biserică... Pomenesc și eu aceste cuvinte pentru a explica salutul dat lucrării cu credință că cele scrise nu sunt decât realele mele trăiri, gânduri și credința că am pornit pe drumul cel bun, spunând un mare D.A.”

Ne-am întrebat ce dorea să spună prin acest D.A. și am ajuns la concluzia că nu înseamnă altceva decât, Doamne-ajută!

„Doamne-ajută!”: acest salut care poate deveni o simplă rugăciune, chiar și atunci când omul nu conștientizează ceea ce spune, făcând-o dintr-un automatism, dar care are un punct de pornire bun, de o pozitivitate certă. Are o încărcătură emoțională puternică, care poate ridica moralul și poate da încredere, ajutând să mergi mai departe.

Afirmația „DA” poate deveni o rugăciune atunci când aprobă o faptă bună, urmată de o strângere de mână, când exclude răul și invidia, când îndeamnă la adevăr, când încurajează și acordă speranță, când devine o purtare de grijă, o căutare a Luminii în pace și armonie.

(Pr. prof. ing. Teodor-Cătălin BUDACĂ)

Laborator fonic pentru elevii de la Profilul Bilingv prin Proiectul ROSE

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi, pe parcursul anilor de desfășurare a Proiectului ROSE, a sporit baza materială a unității prin achizițiile derulate, crescând astfel eficiența întregului proces instructiv-educativ.

Educația și performanța elevilor fiind mereu o prioritate pentru Seminar, în anul școlar 2020-2021, prin implicarea și dăruirea Părintelui Director, prof. CHICHIOACĂ Petru-Georgel, pr. prof. BUDACĂ Teodor-Cătălin, Ec. Redinciuc Adrieana și Livadariu Alina, s-a realizat achiziționarea de mobilier și echipamente necesare amenajării Laboratorului fonic pentru limbi moderne.

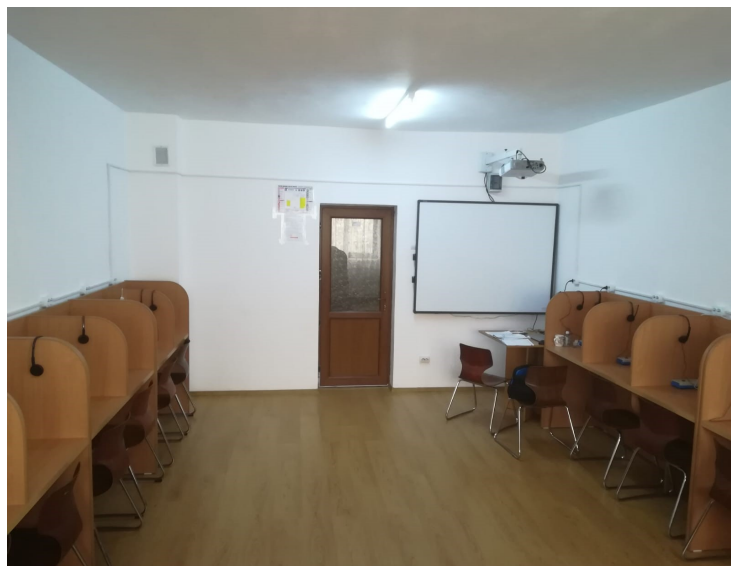
Echipamentele achiziționate sunt:

- Sistem linguafricanic (modul electronic cu cască și microfon pentru elev) - Module electronice pentru 21 elevi (cu cască și microfon)
 - Laptop profesor
 - Cască și microfon profesor
 - Tablă interactivă
 - Videoproiector
 - Aplicație software educațională limba engleză
 - Router de comunicații între elev și profesor
- Valoarea totală a achiziției a fost de 35.235 lei, din care contravaloarea echipamentelor - 29.175 lei, iar a mobilierului - 6.060 lei.

Laboratorul fonic pentru limbi moderne din cadrul Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi reprezintă o soluție modernă pentru creșterea calității și eficienței procesului de predare-învățare a limbii engleze pentru elevii care frecventează cursurile la profilul umanist, specializarea filologie-bilingv limba engleză.

Prin intermediul acestei achiziții am dorit să venim în completarea orelor remediale la limba engleză, amenajând un spațiu optim pentru desfășurarea activităților.

Pr. prof. ing. Teodor-Cătălin BUDACĂ

Recenzie la filmul artistic *Titanic* (1997)

Foarte multă lume când aude de filmul Titanic le vin în minte multe imagini emoționante. Imagini când vasul se scufundă, imagini tragice de altfel, unde au murit foarte multe suflete nevinovate, unde cei de la clasa I erau privilegiați.

Filmul este o capodoperă din toate punctele de vedere, de aceea am ales subiectul filmului drept temă pentru lucrarea de atestat. Deși este un film relativ vechi, dar emoțiile au rămas aceleași, deși l-am văzut de zeci de ori, mereu plâng când se scufunda vasul. Este un film excepțional, bazat pe fapte reale (scufundarea renumitului vas de croaziera Titanic), dar care este centrat în jurul unei povesti de dragoste fictive, plină de iubire, dramatism și emoție. Intriga este presărată cu momente de euforie și suspans. Decorurile sunt foarte bine făcute, se vede calitatea regizorului James Cameron, care a intrat în apa rece ca gheața să filmeze stând mai mult decât actorii, el impunându-le producătorilor să construiască o copie în mărime naturală a Titanicului, având și interiorul copie fidelă cu tot cu candelabre și tacâmuri. Actorii se descurcă excelent și transmit foarte bine emoția personajelor. Emoția este foarte bine transmisă prin intermediul coloanei sonore (James Horner).

Totul este un spectacol epic grandios, realizat cu cheltuieli imense, centrat pentru supraviețuirea oamenilor, atât în mediul social dominat de convenții sociale rigide, cât și în vremuri de restriște. Acolo ies la suprafață adevăratele caractere, iar atitudinea celor implicați face diferența între viață și moarte.

Georgiana RUSU, XII B

Numele lunii „Februarie” provine din limba latină: „Februarius” (purificare, curățire), și este legat de ritualul curățirii ce se făcea anual la 15 februarie. Luna februarie era închinată zeului Împărăție subpământene Februs. Grecii numeau luna februarie Anthesterion. Denumirea populară a lunii februarie este „Făurar”, care provine de la faur, adică timpul în care se ascuțeau uneltele, ceea ce sugerează începutul pregătirilor pentru muncile agricole.

Sfântul Haralambie este cel mai bătrân mucenic dintre cei prăznuiți de creștini. A fost episcopul cetății Magnezia din Asia Mică și a trait între anii 89-202 d. Hr. În vremea împăratului Septimiu Sever (193-211) a fost martirizat pentru că a refuzat să se închine la idolii păgâni, fiind prăznuit de toate bisericile creștine în data de 10 februarie.

In data de 24 februarie, românii sărbătoresc iubirea cu ocazia zilei de Dragobete. O legendă spune că Dragobetele era fiul Dochiei, zeul dragostei și al buneii dispoziții. Era numit „Cap de Primăvară” sau „Cap de Vară” și era identificat cu Cupidon, zeul iubirii din mitologia romană, dar și cu Eros, corespondentul din mitologia greacă. În satele românești era celebrat la 24 și 28 februarie ori la 1 și 25 martie. O altă legendă legată de ziua iubirii spune că Dragobete s-a numit inițial Dragomir, fiind considerat copilul Babei Dochia. Chiar dacă oamenii locului consideră că Dragobetele oficia din ceruri căsătorii între necuvântătoare, cu timpul, legenda a luat o altă întorsătură, Dragobetele semnificând venirea primăverii și trezirea la viață a naturii.

Ion Creangă este cel mai frumos „mărțișor literar” oferit de Dumnezeu României (1 Martie 1837 - 31 decembrie 1889). Prin Ion Creangă trăiesc și cuvântă toate datinile, obiceiurile, limba și poveștile neamului nostru românesc.

Conform tradiției, zilele cuprinse între 1 și 9 martie sunt zilele Babei Dochia. În aceste zile vremea este destul de schimbătoare, conform caracterului și celor 9 cojoace ale Babei Dochia.

Valentin CANTONAȘ, XII A

Lucrări de pictură în Paraclisul Seminarului „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi

Cu prilejul vizitei arhieresti din data de 25 ianuarie 2009 și a slujirii primei Sfinte Liturghii în Paraclisul cu hramul „Sfântul Ioan Iacob”, situat în clădirea nouă a Seminarului din Dorohoi, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan afirma: „*mă bucur pentru că este prima Sfântă Liturghie*

săvârșită aici, pentru că dacă s-a slujit pentru prima oară înseamnă că de astăzi înainte orașul acesta are încă un susținător, adică încă un altar, adică încă un turn de apărare, un stâlp care susține localitatea, pentru că orice Sfântă Liturghie săvârșită într-o biserică, înseamnă o mână așezată de Dumnezeu asupra acelei localități.”

Proiect inițiat și desfășurat de Părintele Profesor Constantin Muha, Directorul de atunci al Seminarului, Paraclisul a devenit cu timpul un spațiu de necesitate liturgică și culturală, fiind martorul a numeroase evenimente ale școlii, festivități de deschidere a anului școlar și slujbe de Te-Deum, a reunirii absolvenților promoțiilor anterioare, precum și a numeroase evenimente cultural-educative și duhovnicești. Toate acestea au făcut ca în jurul Paraclisului să se nască o frumoasă familie, alcătuită din colaboratori, binefăcători, absolvenți și prieteni ai școlii, reuniți prin jertfa, atmosfera de prețuire creată și prin cuvântul viu și mângâietor, amprentat de personalitatea Părintelui Constantin.

În memoria lucrării începute de Părintele Constantin, dar și în amintirea cinstirii pe care Părintele i-a arătat-o Sfântului Ioan Iacob Hozevitul, patronul și ocrotitorul școlii și al Paraclisului, dar și cu nădejdea ca prin ajutorul lui Dumnezeu Paraclisul să fie împodobit în totalitate cu pictură și să primească veșmântul sfințirii, în perspectiva aniversării în anul 2023 a 100 de ani de la înființare și a 30 de ani de la redeschidere, cu mult respect și prețuire, adresăm tuturor prietenilor Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi rugămintea de a sprijini finalizarea picturii interioare a lăcașului de rugăciune. Momentan este finalizată partea superioară a cupolei Sfântului Altar și a Naosului, lucrare câștigată la licitație de pictorii Sabin și Gabriela Drinceanu din Iași și începută în anul 2016. Costul per metru pătrat este de 100 Euro, până în acest moment

fiind plătită suma de 54.000 lei, obținută prin donații.

Donațiile pot fi făcute pe următoarele căi:

- Transfer bancar în contul Seminarului, cont: RO63TREZ11721E331400XXXX, CUI 12581586.
- Numerar la casieria Seminarului.
- Informații suplimentare la tel. 0740.566.367.

Vă mulțumim și Bunul Dumnezeu să Vă răsplătească jertfa!

Lansare de CD „În grădina bucuriilor”

8 martie 2020 ar fi trebuit să fie o zi specială pentru #Cântăcioșii #STLD de la Seminarul Teologic din Dorohoi... Era ziua în care trebuiau să-i cânte celei mai frumoase și gingașe flori: MAMA!

Spectacolul „Un zâmbet și un gând frumos pentru mama”, ediția a XVII-a, a fost însă anulat cu o oră înaintea începerii. Motivul - îl știm cu toții: Sars-CoV2.

În cadrul spectacolului, tinerii iubitori de muzică de la Seminarul dorohoiar ar fi trebuit să lanseze și un CD, dedicat mamei, CD la care s-a muncit mult și care ar fi trebuit să aducă bucurii în sufletele tuturor. Poate că nu întâmplător CD-ul se intitulează „În grădina bucuriilor”!

Spectacolul a fost reluat anul acesta, însă doar online, iar CD-urile își așteaptă ascultătorii!

Vă oferim așadar oportunitatea de a asculta #Cântăcioșii #STLD oriunde și oricând! Cumpărând acest CD, care costă 25 de lei, puteți sprijini activitatea acestor copii minunați, care, de data aceasta, își propun să vă surprindă cu noi proiecte, mai îndrăznețe, adaptate condițiilor actuale!

CD-urile se găsesc la sediul Seminarului, din Dorohoi, strada Poștei 14. Persoane de contact: Pr. Ionuț Crețu sau Alexandra Olariu.

Mulțumim!

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sf. Ioan Iacob” Dorohoi

Cântăcioșii În grădina bucuriilor

• Olivia Sîrbu • Roberta Prisacariu • Alexandra Olariu •
• Otilia Giosu • Alexandra Giosu •
• 2020 •